

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 207

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

56e jaargang

20 juli 2013

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	IV <i>Informatie</i>	
	INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE	
	Hof van Justitie van de Europese Unie	
2013/C 207/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 189 van 29.6.2013	1
	V <i>Adviezen</i>	
	GERECHTELIJKE PROCEDURES	
	Hof van Justitie	
2013/C 207/02	Zaak C-145/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 maart 2013 door Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 januari 2013 in zaak T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, voorheen Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, en Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl/Europese Commissie	2
2013/C 207/03	Zaak C-165/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 3 april 2013 — Stanislav Gross/Hauptzollamt Braunschweig	3
2013/C 207/04	Zaak C-172/13: Beroep ingesteld op 5 april 2013 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	3

NL

Prijs:
4 EUR

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 207/05	Zaak C-174/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 9 april 2013 door Axitea SpA, voorheen La Vigile San Marco SpA tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 januari 2013 in zaak T-262/00, La Vigile San Marco SpA/Europese Commissie	4
2013/C 207/06	Zaak C-177/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 9 april 2013 door Marek Marszałkowski tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 4 februari 2013 in zaak T-159/11, Marszałkowski/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) — Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG	4
2013/C 207/07	Zaak C-180/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 12 april 2013 door Vetrai 28 srl, voorheen Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl e a. tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-272/00, Barbini e.a./Europese Commissie	5
2013/C 207/08	Zaak C-181/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Latina (Italië) op 12 april 2013 — Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA en Agenzia delle Entrate	6
2013/C 207/09	Zaak C-184/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	6
2013/C 207/10	Zaak C-185/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti e.a.	6
2013/C 207/11	Zaak C-186/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — Air Liquide Italia Spa e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 207/12	Zaak C-187/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti e.a.	7
2013/C 207/13	Zaak C-191/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 april 2013 door Confindustria Venezia, voorheen Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) e a. tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-273/00, Unindustria e.a./Europese Commissie	8
2013/C 207/14	Zaak C-194/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 15 april 2013 — Esso Italiana Srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	8
2013/C 207/15	Zaak C-195/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 15 april 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	9
2013/C 207/16	Zaak C-196/13: Beroep ingesteld op 16 april 2013 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek	9
2013/C 207/17	Zaak C-206/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italië) op 18 april 2013 — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo	10

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 207/18	Zaak C-208/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 15 april 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	10
2013/C 207/19	Zaak C-212/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší správní soud (Tsjechische Republiek) op 19 april 2013 — František Rynes/Úřad pro ochranu osobních údajů	11
2013/C 207/20	Zaak C-213/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 23 april 2013 — Impresa Pizzarotti & C. SpA/Comune di Bari	11
2013/C 207/21	Zaak C-221/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Trento (Italië) op 25 april 2013 — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia	11
2013/C 207/22	Zaak C-222/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Teleklagenævnet (Denemarken) op 25 april 2013 — TDS A/S/Erhvervsstyrelsen	12
2013/C 207/23	Zaak C-224/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Cagliari (Italië) op 26 april 2013 — Strafzaak tegen Sergio Alfonso Lorrai	13
2013/C 207/24	Zaak C-225/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) op 29 april 2013 — Stad Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/Waals Gewest	13
2013/C 207/25	Zaak C-227/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Albergo Quattro Fontane Snc tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	13
2013/C 207/26	Zaak C-228/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Hotel Gabrielli srl, voorheen Hotel Gabrielli Sandwirth SpA tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	14
2013/C 207/27	Zaak C-229/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door GE.AL.VE. Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	15
2013/C 207/28	Zaak C-230/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Metropolitan SpA, voorheen Metropolitan srl, tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	16
2013/C 207/29	Zaak C-231/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Hotel Concordia srl, voorheen Hotel Concordia Snc tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	17
2013/C 207/30	Zaak C-232/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door SPLIA tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	18

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 207/31	Zaak C-233/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Principessa, in liquidatie, tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	19
2013/C 207/32	Zaak C-234/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Albergo Saturnia Internazionale Spa tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	19
2013/C 207/33	Zaak C-235/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Savoia e Jolanda Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	20
2013/C 207/34	Zaak C-236/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Biasutti Hotels srl, voorheen Hotels Biasutti Snc tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	21
2013/C 207/35	Zaak C-237/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Ge.A.P. Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	22
2013/C 207/36	Zaak C-238/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Rialto Inn Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	23
2013/C 207/37	Zaak C-239/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Bonvecchiati Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	24
2013/C 207/38	Zaak C-242/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 29 april 2013 — Commerz Nederland NV, andere partij Havenbedrijf Rotterdam NV	24
2013/C 207/39	Zaak C-246/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 2 mei 2013 door Manutencoop Soc. coop., voorheen Manutencoop Soc. coop. arl en Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie	25
2013/C 207/40	Zaak C-252/13: Beroep ingesteld op 7 mei 2013 — Europese Commissie tegen Koninkrijk der Nederlanden	25
2013/C 207/41	Zaak C-254/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Brussel (België) op 8 mei 2013 — Orgacom BVBA tegen Vlaamse Landmaatschappij	26
2013/C 207/42	Zaak C-256/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Antwerpen (België) op 10 mei 2013 — Provincie Antwerpen tegen Belgacom NV van publiek recht	26

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 207/43	Zaak C-257/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches-du-Rhône (Frankrijk) op 13 mei 2013 — Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône	27
2013/C 207/44	Zaak C-261/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 8 mei 2013 door Peter Schönberger tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 7 maart 2013 in zaak T-186/11, Peter Schönberger/Europees Parlement	27
2013/C 207/45	Zaak C-263/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 mei 2013 door het Koninkrijk Spanje tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 26 februari 2013 in de gevoegde zaken T-65/10, T-113/10 en T-138/10, Spanje/Commissie	28
2013/C 207/46	Zaak C-264/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hof van beroep te Antwerpen (België) op 15 mei 2013 — Provincie Antwerpen tegen Mobistar NV	28
2013/C 207/47	Zaak C-265/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Spanje) op 15 mei 2013 — Emiliano Torralbo Marcos/Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial	29
2013/C 207/48	Zaak C-266/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 15 mei 2013 — L. Kik, andere partij: Staatssecretaris van Financiën	29
2013/C 207/49	Zaak C-267/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 15 mei 2013 — Nutricia NV, andere partij: Staatssecretaris van Financiën	30
2013/C 207/50	Zaak C-268/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Sibiu (Roemenië) op 16 mei 2013 — Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu en Casa Națională de Asigurări de Sănătate	30
2013/C 207/51	Zaak C-270/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 17 mei 2013 — Iraklis Haralambidis/Calogero Casilli	30
2013/C 207/52	Zaak C-271/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 16 mei 2013 door Rouse Industry AD tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 maart 2013 in zaak T-489/11, Rouse Industry AD/Europese Commissie	31
2013/C 207/53	Zaak C-272/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italië) op 21 mei 2013 — Equoland Soc. coop. arl/Agenzia delle Dogane	32
2013/C 207/54	Zaak C-276/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spanje) op 21 mei 2013 — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras S.A.	32
2013/C 207/55	Zaak C-279/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Högsta Domstolen (Zweden) op 22 mei 2013 — C More Entertainment AB/Linus Sandberg	33
2013/C 207/56	Zaak C-291/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cyprus) op 27 mei 2013 — Sotiris Papisavvas/O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi en Giorgos Sertis	33
2013/C 207/57	Zaak C-301/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 30 mei 2013 door El Corte Inglés, S.A. tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 maart 2013 in zaak T-571/11, El Corte Inglés/BHIM — Chez Gerard (CLUB GOURMET)	34

2013/C 207/58	Zaak C-305/13: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 4 juni 2013 — Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, in zijn hoedanigheid van curator van Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, VA Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA	35
Gerecht		
2013/C 207/59	Zaak T-168/13: Beroep ingesteld op 18 maart 2013 — EPAW/Commissie	36
2013/C 207/60	Zaak T-213/13: Beroep ingesteld op 8 april 2013 — Square/BHIM — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)	36
2013/C 207/61	Zaak T-239/13: Beroep ingesteld op 23 april 2013 — Atmeh/BHIM — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezn)	37
2013/C 207/62	Zaak T-240/13: Beroep ingesteld op 25 april 2013 — Aldi Einkauf/BHIM — Alifoods (Alifoods) ...	37
2013/C 207/63	Zaak T-241/13: Beroep ingesteld op 25 april 2013 — Helleense Republiek/Europese Commissie	38
2013/C 207/64	Zaak T-242/13: Beroep ingesteld op 29 april 2013 — Castell Macía/BHIM — PJ Hungary (PEPE CASTELL)	38
2013/C 207/65	Zaak T-249/13: Beroep ingesteld op 2 mei 2013 — MHCS/BHIM — Ambra (DORATO)	39
2013/C 207/66	Zaak T-250/13: Beroep ingesteld op 2 mei 2013 — Naazneen Investments/BHIM — Energy Brands (SMART WATER)	39
2013/C 207/67	Zaak T-253/13: Beroep ingesteld op 6 mei 2013 — Orthogen/BHIM — Arthrex Medizijnische Instrumente (IRAP)	40
2013/C 207/68	Zaak T-254/13: Beroep ingesteld op 6 mei 2013 — Stayer Ibérica/BHIM — Korporaciya „Masternet” (STAYER)	40
2013/C 207/69	Zaak T-257/13: Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — Republiek Polen/Commissie	41
2013/C 207/70	Zaak T-258/13: Beroep ingesteld op 3 mei 2013 — Matratzen Concord/BHIM — KBT (ARKTIS) ...	42
2013/C 207/71	Zaak T-259/13: Beroep ingesteld op 7 mei 2013 — Frankrijk/Commissie	42
2013/C 207/72	Zaak T-262/13: Beroep ingesteld op 15 mei 2013 — Skysoft Computersysteme/BHIM — British Sky Broadcasting en Sky IP International (SKYSOFT)	43
2013/C 207/73	Zaak T-263/13: Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — Lausitzer Fruchteverarbeitung/BHIM — Rivella International (holzmittel)	43

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 207/74	Zaak T-265/13: Beroep ingesteld op 20 mei 2013 — Polo/Lauren/BHIM — FreshSide (Afbeelding van jongen op fiets met houten hamer)	44
2013/C 207/75	Zaak T-268/13: Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — Italiaanse Republiek/Europese Commissie	44
2013/C 207/76	Zaak T-269/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 19 mei 2013 door Markus Brune tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 21 maart 2013 in zaak F-94/11, Brune/Commissie	45
2013/C 207/77	Zaak T-270/13: Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — SACBO/Commissie en TEN-T EA	46
2013/C 207/78	Zaak T-272/13: Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — Max Mara Fashion Group/BHIM — Mackays Stores (M&Co.)	47
2013/C 207/79	Zaak T-273/13: Beroep ingesteld op 17 mei 2013 — Sarafraz/Raad	48
2013/C 207/80	Zaak T-274/13: Beroep ingesteld op 17 mei 2013 — Emadi/Raad	48
2013/C 207/81	Zaak T-275/13: Beroep ingesteld op 23 mei 2013 — Italië/Commissie	49
2013/C 207/82	Zaak T-278/13: Beroep ingesteld op 15 mei 2013 — Now Wireless/BHIM — Starbucks (HK) (now)	50
2013/C 207/83	Zaak T-279/13: Beroep ingesteld op 24 mei 2013 — Ezz e.a./Raad	51
2013/C 207/84	Zaak T-282/13: Beroep ingesteld op 22 mei 2013 — Iglotex/BHIM — Iglo Foods Group (IGLOTEX)	52
2013/C 207/85	Zaak T-283/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 mei 2013 door Luigi Marcuccio tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 maart 2013 in zaak F-131/12, Marcuccio/Commissie	52
2013/C 207/86	Zaak T-284/13 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 mei 2013 door Luigi Marcuccio tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 maart 2013 in zaak F-17/12, Marcuccio/Commissie	52
2013/C 207/87	Zaak T-287/13: Beroep ingesteld op 24 mei 2013 — Husky CZ/BHIM — Husky of Tostock (HUSKY)	53
2013/C 207/88	Zaak T-295/13: Beroep ingesteld op 30 mei 2013 — Italië/Commissie	53
2013/C 207/89	Zaak T-305/13: Beroep ingesteld op 3 juni 2013 — SACE en SACE BT/Commissie	53
2013/C 207/90	Zaak T-307/13: Beroep ingesteld op 4 juni 2013 — Capella/BHIM — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)	54

Gerecht voor ambtenarenzaken

2013/C 207/91	Zaak F-24/13: Beroep ingesteld op 21 maart 2013 — ZZ/Commissie	56
---------------	--	----

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2013/C 207/92	Zaak F-26/13: Beroep ingesteld op 27 maart 2013 — ZZ/BHIM	56
2013/C 207/93	Zaak F-27/13: Beroep ingesteld op 27 maart 2013 — ZZ/Commissie	56
2013/C 207/94	Zaak F-28/13: Beroep ingesteld op 27 maart 2013 — ZZ/Commissie	57
2013/C 207/95	Zaak F-29/13: Beroep ingesteld op 28 maart 2013 — ZZ/EMA	57
2013/C 207/96	Zaak F-32/13: Beroep ingesteld op 8 april 2013 — ZZ/Commissie	58
2013/C 207/97	Zaak F-34/13: Beroep ingesteld op 16 april 2013 — ZZ/Commissie	58
2013/C 207/98	Zaak F-35/13: Beroep ingesteld op 16 april 2013 — ZZ/Commissie	58
2013/C 207/99	Zaak F-36/13: Beroep ingesteld op 18 april 2013 — ZZ/EACEA	58
2013/C 207/100	Zaak F-37/13: Beroep ingesteld op 26 april 2013 — ZZ/Commissie	59
2013/C 207/101	Zaak F-38/13: Beroep ingesteld op 26 april 2013 — ZZ/Commissie	59
2013/C 207/102	Zaak F-39/13: Beroep ingesteld op 29 april 2013 — ZZ/Commissie	60
2013/C 207/103	Zaak F-40/13: Beroep ingesteld op 7 mei 2013 — ZZ/Commissie	60
2013/C 207/104	Zaak F-41/13: Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — ZZ e.a./EIB	60
2013/C 207/105	Zaak F-42/13: Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — ZZ/EESC	61
2013/C 207/106	Zaak F-43/13: Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — ZZ e.a./EIB	61
2013/C 207/107	Zaak F-44/13: Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — ZZ/Commissie	61
2013/C 207/108	Zaak F-45/13: Beroep ingesteld op 15 mei 2013 — ZZ e.a./EIB	62
2013/C 207/109	Zaak F-46/13: Beroep ingesteld op 16 mei 2013 — ZZ/Commissie	62
2013/C 207/110	Zaak F-47/13: Beroep ingesteld op 17 mei 2013 — ZZ/Raad	63
2013/C 207/111	Zaak F-48/13: Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — ZZ/Parlement	63
2013/C 207/112	Zaak F-50/13: Beroep ingesteld op 22 mei 2013 — ZZ/Commissie	63
2013/C 207/113	Zaak F-54/13: Beroep ingesteld op 31 mei 2013 — ZZ/EESC	64

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

*(2013/C 207/01)***Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie***

PB C 189 van 29.6.2013

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 178 van 22.6.2013

PB C 171 van 15.6.2013

PB C 164 van 8.6.2013

PB C 156 van 1.6.2013

PB C 147 van 25.5.2013

PB C 141 van 18.5.2013

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Hogere voorziening ingesteld op 22 maart 2013 door Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 januari 2013 in zaak T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl, voorheen Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, en Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl/Europese Commissie

(Zaak C-145/13 P)

(2013/C 207/02)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. (vertegenwoordigers: R. Volpe en C. Montagner, advocati)

Andere partijen in de procedure: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. rl, voorheen Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl, Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl, Europese Commissie

Conclusies

- de hogere voorziening toewijzen,
- dientengevolge, de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 23 januari 2013, waarvan kennis is gegeven op 24 januari 2013, vernietigen en derhalve beschikking 2000/394/EG van de Commissie van 25 november 1999 nietig verklaren, en
- subsidiair, artikel 5 van laatstgenoemde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast het bedrag van de betrokken verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en voor zover daarin wordt voorzien dat dit bedrag wordt vermeerderd met rente over het in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij beschikking van 23 januari 2013 (hierna: „bestreden beschikking”) heeft het Gerecht het door Ghezzi Giovanni & C. Snc ingestelde beroep tot nietigverklaring van beschikking

2000/394/EG van de Commissie inzake verlagingen van de sociale bijdragen gedeeltelijk kennelijk niet-ontvankelijk en gedeeltelijk kennelijk ongegrond verklaard.

In het kader van het eerste middel van de hogere voorziening wordt aangevoerd dat de vastgestelde niet-ontvankelijkheid van het beroep voor het Gerecht geenszins werd gemotiveerd. Derhalve schendt punt 58 van de bestreden beschikking het algemene beginsel dat handelingen moeten worden gemotiveerd, en in het bijzonder artikel 81 van het Reglement voor de procedure van het Gerecht.

Het tweede middel van de hogere voorziening betreft het tweede ontbreken van een passende en afdoende uitlegging van artikel 87, lid 1, EG (thans artikel 107, lid 1, VWEU).

Tevens in strijd met artikel 87, lid 1, EG is het beginsel van gelijke behandeling en van non-discriminatie geschonden doordat 22 ondernemingen werden vrijgesteld van de terugvordering van de hun verleende steun op grond dat de door hen aangevoerde motivering toereikend was, terwijl voor rekwirante de motivering niet als toereikend werd beschouwd.

De bestreden beschikking schendt tevens het beginsel van non-discriminatie, voor zover daarbij de rechtmatigheid wordt bevestigd van de beschikking van de Commissie volgens welke de terugvordering van de steun overeenkomstig artikel 87, lid 1, EG werd uitgesloten voor de gemeentebedrijven (waaraan de Commissie in de fase van uitvoering van die beschikking had toegestaan dat bijkomende informatie werd overgelegd die noodzakelijk was voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de verleende steun) terwijl rekwirante nooit werd verzocht om bijkomende stukken over te leggen voordat werd gestart met de terugvordering van de steun.

Tevens ter staving van de schending van artikel 87, lid 1, EG wordt aangevoerd dat de bestreden beschikking geen enkele motivering bevat ter onderbouwing van de vaststelling dat het intracommunautaire handelsverkeer werd beïnvloed door de aan rekwirante toegekende steun. De Commissie en vervolgens het Gerecht hebben gesteld dat de betrokken verlagingen onrechtmatig waren op grond dat de verstoring van het intracommunautaire handelsverkeer een element is dat inherent is aan maatregelen ten gunste van ondernemingen in de visserijsector, zonder over te gaan tot enig onderzoek van de relevante markt en zonder enige motivering.

De bestreden beschikking schendt tevens artikel 87, lid 3, sub a, EG (thans artikel 107, lid 3, sub a, VWEU) doordat de voorwaarden voor toepassing van deze uitzondering op de situatie van rekwirante niet werden beoordeeld. In het bijzonder is de levensstandaard in de stad Chioggia zeer laag, met een buitengewoon tekort aan werkgelegenheid.

Op dezelfde wijze schendt de bestreden beschikking artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) door deze uitzondering niet toepasselijk te achten op rekwirante zonder enige motivering, alsmede artikel 87, lid 3, sub d, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d, VWEU) door deze uitzondering niet toepasselijk te achten op de situatie van rekwirante, terwijl deze wel werd toegepast op andere ondernemingen in Venetië, in strijd met het non-discriminatiebeginsel.

Ten slotte wordt aangevoerd dat het Gerecht het ontbreken van „bestaande steun” onjuist heeft uitgelegd, in strijd met de artikelen 1, 14 en 15 van verordening nr. 659/1999⁽¹⁾. Niet betwist kan worden dat de opeenvolging van de geldende bepalingen een continuïteit op het gebied van verlagingen van de sociale bijdragen vormt gedurende tientallen jaren.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 3 april 2013 — Stanislav Gross/Hauptzollamt Braunschweig

(Zaak C-165/13)

(2013/C 207/03)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Stanislav Gross

Verwerende partij: Hauptzollamt Braunschweig

Prejudiciële vraag

Staat artikel 9, lid 1, tweede alinea, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop⁽¹⁾, ongeacht de systematische

samenhang ervan met artikel 7, lid 3, van richtlijn 92/12, in de weg aan een wettelijke regeling van een lidstaat volgens welke een persoon die in een andere lidstaat tot verbruik uitgeslagen accijnsproducten voor commerciële doeleinden voorhanden houdt, de accijns niet verschuldigd wordt wanneer hij de producten eerst na beëindiging van het binnenbrengen heeft gekocht van een andere persoon?

⁽¹⁾ PB L 76, blz. 1.

Beroep ingesteld op 5 april 2013 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-172/13)

(2013/C 207/04)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: W. Roels, R. Lyal, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

— vaststellen dat het Verenigd Koninkrijk, door voor de grensoverschrijdende groepsaftrek voorwaarden te stellen waardoor het in de praktijk nagenoeg onmogelijk is deze aftrek te verkrijgen, en door deze aftrek te beperken tot tijdvakken na 1 april 2006, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 31 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte;

— het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Na het arrest in zaak C-446/03, Marks & Spencer, heeft het Verenigd Koninkrijk zijn wetgeving gewijzigd met betrekking tot de wijze waarop het verlies van een groepsvennootschap overdraagbaar is en in mindering kan worden gebracht door een andere groepsvennootschap teneinde haar belastingschuld te verlagen (regels inzake groepsaftrek). De bepalingen betreffende het verlies van niet-ingezeten vennootschappen zijn thans vervat in Part 5 van de Corporation Tax Act 2010.

Overeenkomstig de thans geldende wetgeving van het Verenigd Koninkrijk kan een groepsvennootschap slechts een belastingkrediet voor het verlies van een niet-ingezeten groepsvennootschap verkrijgen wanneer laatstbedoelde vennootschap in haar lidstaat van vestiging geen mogelijkheid tot verliesaftrek heeft. Voor een mogelijke groepsaftrek in de toekomst is het op basis

van de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk nagenoeg onmogelijk aan te tonen dat aan deze voorwaarde is voldaan, aangezien die mogelijkheid moet worden bepaald „onmiddellijk na het einde” van het belastingjaar waarin het verlies is geleden. Praktisch gezien is het onmogelijk aan deze voorwaarde te voldoen. Bijgevolg is op basis van de wetgeving elke aftrek van het verlies van een niet-ingezetten dochteronderneming uitgesloten, hetgeen in strijd is met het beginsel van de vrijheid van vestiging, zoals uitgelegd in het arrest Marks & Spencer, reeds aangehaald.

Daarenboven gelden de nieuwe regels inzake de groepsaftrek van buitenlandse verliezen enkel wanneer het verlies na 1 april 2006 is geleden, zijnde de datum van inwerkingtreding van deze regels. Deze beperking in de tijd (waardoor aftrek van vóór die datum geleden verlies wettelijk uitgesloten is) is in strijd met de vrijheid van vestiging.

—————

Hogere voorziening ingesteld op 9 april 2013 door Axitea SpA, voorheen La Vigile San Marco SpA tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 22 januari 2013 in zaak T-262/00, La Vigile San Marco SpA/Europese Commissie

(Zaak C-174/13 P)

(2013/C 207/05)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Axitea SpA, voorheen La Vigile San Marco SpA (vertegenwoordigers: A. Vianello, A. Bortoluzzi en A. Veronese, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Italiaanse Republiek, Europese Commissie

Conclusies

— de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) in zaak T-262/00 vernietigen en/of herzien, met verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van de hogere voorziening voert rekwirante aan dat er sprake is van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van de beginselen die het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” heeft geformuleerd, ten eerste op het punt van de verplichting dat beschikkingen van de Commissie op het gebied van staatssteun moeten worden gemotiveerd, en, ten tweede, op het punt van de bewijslastverdeling wat de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU betreft.

Met de beschikking waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht, heeft het Gerecht zich niet gehouden aan de uitspraak van het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” van 9 juni 2011, waarin is vastgesteld dat de beschikking van de Commissie „zelf alle wezenlijke gegevens [moet] bevatten om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd”. Hoewel de litigieuze beschikking niet de wezenlijke gegevens bevatte om door de nationale autoriteiten te kunnen

worden uitgevoerd, heeft het Gerecht geen enkele tekortkoming geconstateerd in de door de Commissie voor de vaststelling van de litigieuze beschikking gevolgde methode, hetgeen een onjuiste rechtsopvatting oplevert.

Op basis van de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen staat het in het kader van de terugvordering aan de lidstaat — en dus niet aan de individuele begunstigde — om per geval te bewijzen dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU. In casu heeft de Commissie in de litigieuze beschikking echter verzuimd de „modaliteiten” van een dergelijke controle te verduidelijken. Daar de Italiaanse Republiek dus niet over de wezenlijke gegevens beschikte om in het kader van de terugvordering te bewijzen dat de aan de begunstigten toegekende voordelen staatssteun vormden, heeft zij — bij wet nr. 228 van 24 december 2012 (in artikel 1, leden 351 e.v.) besloten de bewijslast om te keren, in strijd met hetgeen in de communautaire rechtspraak is vastgesteld. Volgens de Italiaanse wetgever staat het, in het bijzonder, niet aan de staat, maar aan de individuele ondernemingen die de steun — in de vorm van een verlaging van de sociale bijdragen — hebben ontvangen, om te bewijzen dat de betrokken voordelen de mededinging niet vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig beïnvloeden. Wordt dit bewijs niet geleverd, dan wordt verondersteld dat het toegekende voordeel de mededinging kan vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden. Dit is kennelijk in strijd met de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen.

—————

Hogere voorziening ingesteld op 9 april 2013 door Marek Marszałkowski tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 4 februari 2013 in zaak T-159/11, Marszałkowski/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) — Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

(Zaak C-177/13 P)

(2013/C 207/06)

Procestaal: Pools

Partijen

Rekwirant: Marek Marszałkowski (vertegenwoordiger: C. Sadowski, radca prawny)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Conclusies

— het bestreden arrest van het Gerecht volledig vernietigen, de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM) van 11 januari 2011 (zaak R 760/2010-4) vernietigen, het BHIM gelasten, het door rekwirant aangevraagde teken „Marko Walichnowy” in te schrijven voor de in het verzoekschrift vermelde waren, en de andere partij in de procedure verwijzen in de kosten van deze procedure en die voor het Gerecht;

- subsidiair, het bestreden arrest van het Gerecht volledig vernietigen en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor afdoening overeenkomstig artikel 61, lid 1, tweede volzin, van het Statuut van het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwirant heeft het Gerecht artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 en artikel 48, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht geschonden.

Met betrekking tot de schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 voert rekwirant aan dat het Gerecht

- ten onrechte niet naar behoren heeft onderzocht of de waren die zijn vermeld in de inschrijvingsaanvragen van de conflicterende merken soortgelijk zijn;

- artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 onjuist heeft toegepast door vast te stellen dat de conflicterende merken overeenstemmen;

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door vast te stellen dat het woord MARKO het dominerende bestanddeel van het merk „Walichnowy Marko” is;

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door het relevante publiek met betrekking tot het welk verwarringsgevaar bestaat, niet te definiëren en door te stellen dat bij de gemiddelde Poolse consument verwarringsgevaar bestaat;

- blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door geen rekening te houden met de bekendheid van het merk „Walichnowy Marko” en met het feit dat dit merk al sinds 1995 voorrang geniet op het Poolse grondgebied;

- blijkt heeft gegeven van een onjuist rechtsopvatting door geen rekening te houden met het aandachtsniveau van de gemiddelde consument voor de waren waarop de conflicterende merken betrekking hebben en door niet in aanmerking te nemen of dat aandachtsniveau het gevaar voor verwarring kan verkleinen.

Met betrekking tot de schending van artikel 48; lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voert rekwirant aan dat het Gerecht in punt 26 van het bestreden arrest blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te stellen dat rekwirant pas ter terechtzitting erop heeft gewezen dat het aangevraagde merk sinds 1995 in Polen is ingeschreven.

Hogere voorziening ingesteld op 12 april 2013 door Vetrai 28 srl, voorheen Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl e a. tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-272/00, Barbini e.a./Europese Commissie

(Zaak C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirantes: Vetrai 28 srl, voorheen Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl e a. (vertegenwoordigers: A. Vianello, A. Bortoluzzi en A. Veronese, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Alfredo Barbini srl e a., Italiaanse Republiek, Europese Commissie

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-272/00 vernietigen en/of herzien, met verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van de hogere voorziening voeren rekwirantes aan dat er sprake is van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van de beginselen die het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” heeft geformuleerd, ten eerste op het punt van de verplichting dat beschikkingen van de Commissie op het gebied van staatssteun moeten worden gemotiveerd, en, ten tweede, op het punt van de bewijslastverdeling wat de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU betreft.

Met de beschikking waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht, heeft het Gerecht zich niet gehouden aan de uitspraak van het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” van 9 juni 2011, waarin is vastgesteld dat de beschikking van de Commissie „zelf alle wezenlijke gegevens [moet] bevatten om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd”. Hoewel de litigieuze beschikking niet de wezenlijke gegevens bevatte om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd, heeft het Gerecht geen enkele tekortkoming geconstateerd in de door de Commissie voor de vaststelling van de litigieuze beschikking gevolgde methode, hetgeen een onjuiste rechtsopvatting oplevert.

Op basis van de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen staat het in het kader van de terugvordering aan de lidstaat — en dus niet aan de individuele begunstigde — om per geval te bewijzen dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU. In casu heeft de Commissie in de litigieuze beschikking echter

verzuimd de „modaliteiten” van een dergelijke controle te verduidelijken. Daar de Italiaanse Republiek dus niet over de wettelijke gegevens beschikte om in het kader van de terugvoering te bewijzen dat de aan de begunstigden toegekende voordelen staatssteun vormden, heeft zij — bij wet nr. 228 van 24 december 2012 (in artikel 1, leden 351 e.v.) besloten de bewijslast om te keren, in strijd met hetgeen in de communautaire rechtspraak is vastgesteld. Volgens de Italiaanse wetgever staat het, in het bijzonder, niet aan de staat, maar aan de individuele ondernemingen die de steun — in de vorm van een verlaging van de sociale bijdragen — hebben ontvangen, om te bewijzen dat de betrokken voordelen de mededinging niet vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig beïnvloeden. Wordt dit bewijs niet geleverd, dan wordt verondersteld dat het toegekende voordeel de mededinging kan vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden. Dit is kennelijk in strijd met de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Latina (Italië) op 12 april 2013 — Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA en Agenzia delle Entrate

(Zaak C-181/13)

(2013/C 207/08)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Latina

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Francesco Acanfora

Verwerende partijen: Equitalia Sud SpA — Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Prejudiciële vraag

Is de vergoeding van 9 % [vastgesteld bij artikel 17 van d.lgs. nr. 112/1999, vóór wijziging ervan] staatssteun die onverenigbaar is met de interne markt van inningsvergoedingen en met het gemeenschapsrecht in de zin van artikel 107 VWEU?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-184/13)

(2013/C 207/09)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?
2. Kunnen beperkingen van de aangehaalde beginselen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de veiligheid van het wegverkeer, en zo ja onder welke voorwaarden, en passen minimumbedrijfskosten als bedoeld in de regeling van artikel 83 bis van d.l. nr. 112/2008, zoals gewijzigd en aangevuld, in dat kader?
3. Kan de vaststelling van minimumbedrijfskosten in dit verband worden overgelaten aan vrijwillige akkoorden tussen categorieën van belanghebbende marktdeelnemers of eventueel aan organen waarin particuliere marktdeelnemers uit de sector sterk zijn vertegenwoordigd zonder dat tevoren wettelijke criteria zijn vastgesteld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti e.a.

(Zaak C-185/13)

(2013/C 207/10)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile a rl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica Srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop, Conad Centro Nord Soc. Coop, Commercianti Indipendenti Aassociati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop, Sicilconad Mercurio Soc. Coop

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico, Consulta generale per l'autotrasporto e la logistica, Osservatorio sulle attività di autotrasporto, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato -Antitrust

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?
2. Kunnen beperkingen van de aangehaalde beginselen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de veiligheid van het wegverkeer, en zo ja onder welke voorwaarden, en passen minimumbedrijfskosten als bedoeld in de regeling van artikel 83 bis van d.l. nr. 112/2008, zoals gewijzigd en aangevuld, in dat kader?
3. Kan de vaststelling van minimumbedrijfskosten in dit verband worden overgelaten aan vrijwillige akkoorden tussen categorieën van belanghebbende marktdeelnemers of eventueel aan organen waarin particuliere marktdeelnemers uit de sector sterk zijn vertegenwoordigd zonder dat tevoren wettelijke criteria zijn vastgesteld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — Air Liquide Italia Spa e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-186/13)

(2013/C 207/11)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Air Liquide Italia Spa e.a.

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?

ging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?

2. Kunnen beperkingen van de aangehaalde beginselen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de veiligheid van het wegverkeer, en zo ja onder welke voorwaarden, en passen minimumbedrijfskosten als bedoeld in de regeling van artikel 83 bis van d.l. nr. 112/2008, zoals gewijzigd en aangevuld, in dat kader?
3. Kan de vaststelling van minimumbedrijfskosten in dit verband worden overgelaten aan vrijwillige akkoorden tussen categorieën van belanghebbende marktdeelnemers of eventueel aan organen waarin particuliere marktdeelnemers uit de sector sterk zijn vertegenwoordigd zonder dat tevoren wettelijke criteria zijn vastgesteld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 12 april 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti e.a.

(Zaak C-187/13)

(2013/C 207/12)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) e.a.

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti e.a.

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?

2. Kunnen beperkingen van de aangehaalde beginselen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de veiligheid van het wegverkeer, en zo ja onder welke voorwaarden, en passen minimumbedrijfskosten als bedoeld in de regeling van artikel 83 bis van d.l. nr. 112/2008, zoals gewijzigd en aangevuld, in dat kader?
3. Kan de vaststelling van minimumbedrijfskosten in dit verband worden overgelaten aan vrijwillige akkoorden tussen categorieën van belanghebbende marktdeelnemers of eventueel aan organen waarin particuliere marktdeelnemers uit de sector sterk zijn vertegenwoordigd zonder dat tevoren wettelijke criteria zijn vastgesteld?

—————

Hogere voorziening ingesteld op 15 april 2013 door Confindustria Venezia, voorheen Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) e a. tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 29 januari 2013 in zaak T-273/00, Unindustria e.a./Europese Commissie

(Zaak C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirantes: Confindustria Venezia, voorheen Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) e a. (vertegenwoordigers: A. Vianello, A. Bortoluzzi en A. Veronese, advocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenale Venezia SpA, Italiaanse Republiek

Conclusies

— de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) in zaak T-273/00 vernietigen en/of herzien, met verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van de hogere voorziening voeren rekwirantes aan dat er sprake is van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van de beginselen die het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” heeft geformuleerd, ten eerste op het punt van de verplichting dat beschikkingen van de Commissie op het gebied van staatssteun moeten worden gemotiveerd, en, ten tweede, op het punt van de bewijslastverdeling wat de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU betreft.

Met de beschikking waartegen de onderhavige hogere voorziening is gericht, heeft het Gerecht zich niet gehouden aan de uitspraak van het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” van 9 juni 2011, waarin is vastgesteld dat de beschik-

king van de Commissie „zelf alle wezenlijke gegevens [moet] bevatten om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd”. Hoewel de litigieuze beschikking niet de wezenlijke gegevens bevatte om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd, heeft het Gerecht geen enkele tekortkoming geconstateerd in de door de Commissie voor de vaststelling van de litigieuze beschikking gevolgde methode, hetgeen een onjuiste rechtsopvatting oplevert.

Op basis van de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen staat het in het kader van de terugvordering aan de lidstaat — en dus niet aan de individuele begunstigde — om per geval te bewijzen dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU. In casu heeft de Commissie in de litigieuze beschikking echter verzuimd de „modaliteiten” van een dergelijke controle te verduidelijken. Daar de Italiaanse Republiek dus niet over de wezenlijke gegevens beschikte om in het kader van de terugvordering te bewijzen dat de aan de begunstigten toegekende voordelen staatssteun vormden, heeft zij — bij wet nr. 228 van 24 december 2012 (in artikel 1, leden 351 e.v.) besloten de bewijslast om te keren, in strijd met hetgeen in de communautaire rechtspraak is vastgesteld. Volgens de Italiaanse wetgever staat het, in het bijzonder, niet aan de staat, maar aan de individuele ondernemingen die de steun — in de vorm van een verlaging van de sociale bijdragen — hebben ontvangen, om te bewijzen dat de betrokken voordelen de mededinging niet vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig beïnvloeden. Wordt dit bewijs niet geleverd, dan wordt verondersteld dat het toegekende voordeel de mededinging kan vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden. Dit is kennelijk in strijd met de door het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” geformuleerde beginselen.

—————

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 15 april 2013 — Easo Italiana Srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-194/13)

(2013/C 207/14)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Easo Italiana Srl

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel

- 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?
2. Kunnen beperkingen van de aangehaalde beginselen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de veiligheid van het wegverkeer, en zo ja onder welke voorwaarden, en passen minimumbedrijfskosten als bedoeld in de regeling van artikel 83 bis van d.l. nr. 112/2008, zoals gewijzigd en aangevuld, in dat kader?
3. Kan de vaststelling van minimumbedrijfskosten in dit verband worden overgelaten aan vrijwillige akkoorden tussen categorieën van belanghebbende marktdeelnemers of eventueel aan organen waarin particuliere marktdeelnemers uit de sector sterk zijn vertegenwoordigd zonder dat tevoren wettelijke criteria zijn vastgesteld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 15 april 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) e.a./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-195/13)

(2013/C 207/15)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) e.a.

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?
2. Kunnen beperkingen van de aangehaalde beginselen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de veiligheid van het wegverkeer, en zo ja onder welke voorwaarden, en passen minimumbedrijfskosten als bedoeld in de regeling van artikel 83 bis van d.l. nr. 112/2008, zoals gewijzigd en aangevuld, in dat kader?
3. Kan de vaststelling van minimumbedrijfskosten in dit verband worden overgelaten aan vrijwillige akkoorden tussen categorieën van belanghebbende marktdeelnemers of eventueel aan organen waarin particuliere marktdeelnemers uit de sector sterk zijn vertegenwoordigd zonder dat tevoren wettelijke criteria zijn vastgesteld?

Beroep ingesteld op 16 april 2013 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-196/13)

(2013/C 207/16)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro en D. Recchia, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door niet alle maatregelen te treffen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 26 april 2007 in zaak C-135/05, waarin is geoordeeld dat de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 4, 8 en 9 van richtlijn 75/442/EEG (¹), zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG (²), artikel 2, lid 1, van richtlijn 91/689/EEG (³) van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, en artikel 14, sub a tot en met sub c, van richtlijn 1999/31/EG (⁴) van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen, de krachtens artikel 260, lid 1, VWEU op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Italiaanse Republiek gelasten om aan de Commissie een dwangsom van 256 819,20 EUR per dag te betalen voor de vertraging in de uitvoering van het arrest in zaak C-135/05 vanaf de datum van de uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak tot datum waarop het arrest in zaak C-135/05 zal zijn uitgevoerd;

— de Italiaanse Republiek te veroordelen tot betaling aan de Commissie van een forfaitaire som, gevormd door de uitkomst van de vermenigvuldiging van een bedrag per dag van 28 089,60 EUR met het aantal dagen dat de inbreuk voortduurt, vanaf de dag van uitspraak van het arrest in zaak C-135/05 tot de dag van uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak;

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met betrekking tot de schending van de artikelen 4, 8 en 9 van richtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG, en van artikel 2, lid 1, van richtlijn 91/689/EEG betreffende gevaarlijke afvalstoffen, zijn er blijkens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen, op het Italiaanse grondgebied nog minstens 218 illegale stortplaatsen, verspreid over alle Italiaanse regio's. Omdat zij onrechtmatig zijn, schenden de 218 illegale stortplaatsen bovengenoemde bepalingen.

Met betrekking tot de schending van artikel 14, sub a, tot en met sub c, van richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, zijn er blijkens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte inlichtingen, nog altijd 5 stortplaatsen, waarvoor de desbetreffende aanpassingsplannen niet zijn voorgelegd of goedgekeurd, en die toch door de bevoegde autoriteit niet zijn gesloten, in strijd met bovengenoemde bepaling.

De voorgestelde sanctie (dwangsom en forfaitaire som) is evenredig met de ernst en de duur van de inbreuk en houdt tevens rekening met de noodzaak om de afschrikkende werking van de sanctie te verzekeren.

⁽¹⁾ Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39).

⁽²⁾ Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 tot wijziging van richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen (PB L 78, blz. 32).

⁽³⁾ Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PB L 377, blz. 20).

⁽⁴⁾ Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (PB L 182, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italië) op 18 april 2013 — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Sprointendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Zaak C-206/13)

(2013/C 207/17)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cruciano Siragusa

Verwerende partij: Regione Sicilia — Sprointendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Prejudiciële vraag

Staan artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het evenredigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van Unierecht, in de weg aan de toepassing van een nationale regeling die, zoals artikel 167, lid 4, sub a, van Decreto legislativo nr. 42 van 2004, uitsluit dat achteraf een landshapsvergunning wordt toegekend om menselijke ingrepen waardoor oppervlakten en volumes zijn toegenomen te legaliseren, ongeacht of die ingrepen in concreto al dan niet verenigbaar zijn met de landschapsbeschermingswaarden van het specifieke gebied?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 15 april 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Zaak C-208/13)

(2013/C 207/18)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Verwerende partijen: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciële vragen

1. Zijn met de bescherming van de vrijheid van mededinging, het vrij verkeer van ondernemingen, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (neergelegd in artikel 4, lid 3, VEU, en in de artikelen 101, 49, 56 en 96 VWEU) verenigbaar, en zo ja in hoeverre, nationale bepalingen van lidstaten van de Unie die minimumbedrijfskosten voor de sector wegvervoer voorschrijven, die meebrengen dat een onderdeel van de tegenprestatie voor de dienst en dus van de contractprijs door derden wordt vastgesteld?

2. Kunnen beperkingen van de aangehaalde beginselen worden gerechtvaardigd door het algemeen belang van de veiligheid van het wegverkeer, en zo ja onder welke voorwaarden, en passen minimumbedrijfskosten als bedoeld in de regeling van artikel 83 bis van d.l. nr. 112/2008, zoals gewijzigd en aangevuld, in dat kader?
3. Kan de vaststelling van minimumbedrijfskosten in dit verband worden overgelaten aan vrijwillige akkoorden tussen categorieën van belanghebbende marktdeelnemers of eventueel aan organen waarin particuliere marktdeelnemers uit de sector sterk zijn vertegenwoordigd zonder dat tevoren wettelijke criteria zijn vastgesteld?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší správní soud (Tsjechische Republiek) op 19 april 2013 — František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů

(Zaak C-212/13)

(2013/C 207/19)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší správní soud

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: František Ryneš

Verwerende partij: Úřad pro ochranu osobních údajů

Prejudiciële vraag

Kan de werking van een camerasysteem dat is gemonteerd op een gezinswoning, met als doel de bescherming van eigendom, gezondheid en leven van de eigenaars van het huis, worden aangemerkt als het verwerken van persoonsgegevens „die door een natuurlijk persoon in activiteiten met uitsluitend persoonlijke of huishoudelijke doeleinden wordt verricht” in de zin van artikel 3, lid 2, van richtlijn 95/46/EG ⁽¹⁾ ofschoon dit systeem ook een openbare ruimte in beeld brengt?

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 23 april 2013 — Impresa Pizzarotti & C. SpA/Comune di Bari

(Zaak C-213/13)

(2013/C 207/20)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Impresa Pizzarotti & C. SpA

Verwerende partij: Comune di Bari

Prejudiciële vragen

1. Staat de te sluiten overeenkomst voor de huur van een toekomstige zaak, ook in de laatstelijk voorgestelde vorm van een voorovereenkomst tot verhuur, gelijk aan een opdracht voor de uitvoering van werken, zij het met enkele kenmerkende eigenschappen van een huurovereenkomst, zodat zij niet kan vallen onder de overeenkomsten die krachtens artikel 16 van richtlijn 2004/18/EG ⁽¹⁾ zijn uitgesloten van de werkingssfeer van de regeling voor overheidsopdrachten?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: kan de nationale rechter, inzonderheid deze verwijzende rechter, een eventueel in kracht van gewijsde gegaan vonnis over de in de motivering beschreven casus buiten beschouwing laten aangezien daardoor een juridische situatie in stand is gebleven die in strijd is met het gemeenschapsrecht op het terrein van overheidsopdrachten, en kan een in kracht van gewijsde gegaan vonnis dat in strijd is met het gemeenschapsrecht worden uitgevoerd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Trento (Italië) op 25 april 2013 — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia

(Zaak C-221/13)

(2013/C 207/21)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Trento

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Teresa Mascellani

Verwerende partij: Ministero della Giustizia

Prejudiciële vragen

1. Moet clause 5, punt 2, van de bij de richtlijn 97/81/EG ⁽¹⁾ uitgevoerde overeenkomst (waar deze clause bepaalt dat „[d]e weigering van een werknemer om van voltijd- naar deeltijdwerk over te gaan of omgekeerd, [...] als zodanig

geen geldige reden [mag] vormen voor ontslag, onverminderd de mogelijkheid om overeenkomstig de nationale wetgeving, collectieve overeenkomsten of gebruiken de arbeidsverhouding te beëindigen om andere redenen, zoals deze die kunnen voortvloeien uit de eisen van bedrijfsvoering van de betrokken vestiging”), aldus worden uitgelegd dat de lidstaten in hun nationale wetgeving niet mogen toestaan dat de werkgever, zelfs tegen de wil van de werknemer, de deeltijdse arbeidsverhouding in een voltijdse arbeidsverhouding kan omzetten?

- Verzet richtlijn 97/81/EG van 15 december 1997 zich tegen een nationale regeling (als artikel 16 van Italiaanse wet nr. 183 van 4 november 2010) die toelaat dat de werkgever, zelfs tegen de wil van de werknemer, de deeltijdse arbeidsverhouding in een voltijdse arbeidsverhouding omzet?

(¹) Richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid (PB L 14, blz. 9).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Teleklagenævnet (Denemarken) op 25 april 2013 — TDS A/S/Erhvervsstyrelsen

(Zaak C-222/13)

(2013/C 207/22)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Teleklagenævnet

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: TDS A/S

Verwerende partij: Erhvervsstyrelsen

Prejudiciële vragen

- Verzet richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten („Universeledienstrichtlijn”) (¹), waaronder artikel 32, zich tegen een regeling van een lidstaat, waardoor een onderneming de lidstaat niet kan verzoeken om afzonderlijke dekking van de nettokosten voor de verrichting van aanvullende verplichte diensten, die niet vallen onder hoofdstuk II van de richtlijn, wanneer de winst van de onderneming uit andere diensten die vallen onder de universeledienstverplichting van de onderneming krachtens hoofdstuk II van die richtlijn, het verlies bij de verrichting van aanvullende verplichte diensten overschrijdt?

- Verzet de Universeledienstrichtlijn zich tegen een regeling van een lidstaat, waardoor ondernemingen slechts recht kunnen hebben op dekking door de lidstaat van de nettokosten voor de verrichting van aanvullende verplichte diensten die niet vallen onder hoofdstuk II van de richtlijn, indien de nettokosten een onredelijke last voor de ondernemingen vormen?

- Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, kan de lidstaat beslissen dat er geen onredelijke last is voor de verrichting van aanvullende verplichte diensten die niet vallen onder hoofdstuk II van de richtlijn, indien de onderneming als geheel winst heeft geboekt uit de verrichting van al deze diensten, wanneer de onderneming een universeledienstverplichting heeft, waaronder de verrichting van diensten die de onderneming ook zonder universeledienstverplichting had verricht?

- Verzet de Universeledienstrichtlijn zich tegen een regeling van een lidstaat waardoor de nettokosten van een aangevoerde onderneming voor de verrichting van universele diensten krachtens hoofdstuk II van die richtlijn moeten worden berekend op basis van alle inkomsten en kosten voor de verrichting van de betrokken dienst, waaronder het inkomen en de kosten die de onderneming ook zonder universeledienstverplichting had gehad?

- Moeten de vragen 1 tot en met 4 anders worden beantwoord indien een aanvullende verplichte dienst moet worden verricht in Groenland, dat volgens bijlage II bij het VWEU een land of gebied overzee is, wanneer de Deense autoriteiten een in Denemarken gevestigd bedrijf een verplichting oplegt en de onderneming geen andere activiteiten in Groenland heeft?

- Welk belang hebben artikel 107, lid 1, en 108, lid 3, VWEU alsook het besluit van de Commissie van 20 december 2011 betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen, voor de antwoorden op de vragen 1 tot en met 5?

- Welk belang heeft het beginsel van minimale mededingingsverstoring in met name artikel 1, lid 2, artikel 3, lid 2, en de punten 4, 18, 23 en 26 van de considerans alsook bijlage IV, deel B, van de Universeledienstrichtlijn, voor het antwoord op de vragen 1 tot en met 5?

- Hebben de bepalingen of beletsels van de Universeledienstrichtlijn, indien zij zich verzetten tegen nationale regelingen in de zin van de vragen 1, 2 en 4, dan directe werking?

(¹) PB L 108, blz. 51.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Cagliari (Italië) op 26 april 2013 — Strafzaak tegen Sergio Alfonso Lorraí

(Zaak C-224/13)

(2013/C 207/23)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Cagliari

Partijen in het hoofdgeding

Sergio Alfonso Lorraí

Prejudiciële vragen

1. Staan artikel 6 EVRM en artikel 47, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in de weg aan de toepassing van de artikelen 70, 71 en 72 van het Italiaanse wetboek van strafvordering, voor zover zij voorschrijven dat de behandeling van een strafzaak voor onbepaalde tijd wordt geschorst en de zieke periodiek door een deskundige wordt onderzocht zodra is vastgesteld dat de verdachte vanwege een onomkeerbare aandoening zonder uitzicht op herstel niet bewust aan de procedure kan deelnemen?
2. Staan artikel 6 EVRM en artikel 47, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in de weg aan de toepassing van artikel 159, eerste alinea, punt 3, van het Italiaanse wetboek van strafrecht voor zover daarin is voorgeschreven dat de verjaring voor onbepaalde tijd wordt geschorst (en elk semester verlengd in de zin van artikel 72 van het Italiaanse wetboek van strafvordering) in geval van verdachten die niet in staat zijn bewust aan het proces deel te nemen vanwege een onomkeerbare aandoening zonder uitzicht op herstel?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Raad van State (België) op 29 april 2013 — Stad Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/Waals Gewest

(Zaak C-225/13)

(2013/C 207/24)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Stad Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Verwerende partij: Waals Gewest

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 7 van richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen⁽¹⁾ zo worden uitgelegd dat dit toelaat dat een wettelijke bepaling die — in afwijking van de regel dat geen enkel centrum voor technische ingraving mag worden toegelaten buiten de locaties voorzien in het afvalbeheersplan — bepaalt dat vóór de inwerkingtreding van dit afvalbeheersplan goedgekeurde centra voor technische ingraving na deze inwerkingtreding nieuwe machtigingen kunnen verkrijgen voor de percelen die vóór de inwerkingtreding van het afvalbeheersplan werden goedgekeurd, als afvalbeheersplan wordt gekwalificeerd?
2. Moet artikel 2, sub a, van richtlijn 2001/42/EG betreffende de beoordeling van de gevolgen voor milieu van bepaalde plannen en programma's⁽²⁾ zo worden uitgelegd dat een wettelijke bepaling die — in afwijking van de regel dat geen enkel centrum voor technische ingraving mag worden toegelaten buiten de plaatsen voorzien in het afvalbeheersplan — bepaalt dat vóór de inwerkingtreding van dit afvalbeheersplan goedgekeurde centra voor technische ingraving na deze inwerkingtreding nieuwe machtigingen kunnen verkrijgen voor de percelen die vóór de inwerkingtreding van het afvalbeheersplan werden goedgekeurd, valt onder het begrip plan en programma?
3. Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, voldoet artikel 70, tweede alinea, van het decreet van 27 juni 1996 betreffende afvalstoffen, gewijzigd bij het decreet van 16 oktober 2003, aan de voorwaarden van de effectbeoordeling zoals voorgeschreven door richtlijn 2001/42/EG?

⁽¹⁾ Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194, blz. 39).

⁽²⁾ Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (PB L 197, blz. 30).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Albergo Quattro Fontane Snc tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Albergo Quattro Fontane Snc (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Comitato „Venezia vuole vivere”, Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigden geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Hotel Gabrielli srl, voorheen Hotel Gabrielli Sandwirth SpA tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Hotel Gabrielli srl, voorheen Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, advocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;

- subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigden geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door GE.AL.VE. Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, **Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie**

(Zaak C-229/13 P)

(2013/C 207/27)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: GE.AL.VE. Srl (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, advocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigden geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Metropolitan SpA, voorheen Metropolitan srl, tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-230/13 P)

(2013/C 207/28)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Metropolitan SpA, voorheen Metropolitan srl (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigden geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Hotel Concordia srl, voorheen Hotel Concordia Snc tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-231/13 P)

(2013/C 207/29)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Hotel Concordia srl, voorheen Hotel Concordia Snc (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigen geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door SPLIA tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-232/13 P)

(2013/C 207/30)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Società per l'industria alberghiera (SPLIA) (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;

— de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigen geen enkel voordeel verstreken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Principessa, in liquidatie, tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-233/13 P)

(2013/C 207/31)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Principessa, in liquidatie (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigden geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van

artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Albergo Saturnia Internazionale Spa tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-234/13 P)

(2013/C 207/32)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Albergo Saturnia Internazionale Spa (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigden geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Savoia e Jolanda Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-235/13 P)

(2013/C 207/33)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Savoia e Jolanda Srl (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;

— de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigen geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Biasutti Hotels srl, voorheen Hotels Biasutti Snc tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Biasutti Hotels srl, voorheen Hotels Biasutti Snc (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, advocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigen geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Ge.A.P. Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Ge.A.P. Srl (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, advocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigden geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Rialto Inn Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-238/13 P)

(2013/C 207/36)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Rialto Inn Srl (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Comitato „Venezia vuole vivere”, Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;

— de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigen geen enkel voordeel verstreken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 29 april 2013 door Bonvecchiati Srl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Bonvecchiati Srl (vertegenwoordigers: A. Bianchini en F. Busetto, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Comitato „Venezia vuole vivere”, Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking van het Gerecht vernietigen;
- de in eerste aanleg geformuleerde vorderingen toewijzen en bijgevolg:
 - beschikking 2000/394/EG van de Europese Commissie van 25 november 1999 betreffende de steunmaatregelen ten behoeve van de ondernemingen op het grondgebied van Venetië en Chioggia zoals bedoeld in wetten nr. 30/1997 en nr. 206/1995 houdende verlagingen van sociale bijdragen, voor zover zinvol en voor zover in het belang van rekwirante, nietig verklaren;
 - subsidiair, diezelfde beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt gelast de verlagingen van de sociale bijdragen terug te vorderen en het bedrag van die terug te vorderen verlagingen te vermeerderen met rente over het in die beschikking in aanmerking genomen tijdvak;
- de Commissie verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden negen middelen aangevoerd:

Eerste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking, voor zover het Gerecht niet heeft geoordeeld dat de betrokken maatregelen de betreffende begunstigden geen enkel voordeel verstrekken gelet op de vergoedende aard ervan.

Tweede middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de geschiktheid van die maatregelen om de mededinging en het intracommunautaire handelsverkeer ongunstig te beïnvloeden, niet werd uitgesloten of hoe dan ook niet werd beoordeeld.

Derde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van

artikel 87, lid 2, sub b, EG (thans artikel 107, lid 2, sub b, VWEU) en artikel 87, lid 3, sub b, EG (thans artikel 107, lid 3, sub b, VWEU) niet van toepassing waren.

Vierde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 87, lid 3, sub c, EG (thans artikel 107, lid 3, sub c, VWEU) niet van toepassing was.

Vijfde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzonderingen van artikel 87, lid 3, sub d en e, EG (thans artikel 107, lid 3, sub d en e, VWEU) niet van toepassing waren.

Zesde middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover het Gerecht heeft geoordeeld dat de uitzondering van artikel 86, lid 2, EG (thans artikel 106, lid 2, VWEU) niet van toepassing was.

Zevende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover werd uitgesloten dat het bestaande steun betrof, zodat artikel 88, lid 3, EG (thans artikel 108, lid 3, VWEU) en artikel 15 van verordening nr. 659/1999 ⁽¹⁾ werden geschonden.

Achtste middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot het bevel tot terugvordering werd uitgesloten.

Negende middel: onjuiste beoordeling in de beschikking voor zover de toepasselijkheid van artikel 14, lid 1, van verordening nr. 659/1999 met betrekking tot de toepassing van rente werd uitgesloten.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 29 april 2013 — Commerz Nederland NV, andere partij Havenbedrijf Rotterdam NV

(Zaak C-242/13)

(2013/C 207/38)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Commerz Nederland NV

Andere partij: Havenbedrijf Rotterdam NV

Prejudiciële vragen

1. Staat aan de — voor het aanmerken als staatssteun in de zin van de artikelen 107 en 108 VWEU vereiste — toerekening aan de overheid van een garantieverlening door een openbaar bedrijf noodzakelijkerwijs in de weg dat die garantie, zoals in het onderhavige geval, is verleend door de (enig) bestuurder van het openbaar bedrijf die daartoe weliswaar civielrechtelijk bevoegd is, maar die bestuurder eigenmachtig is opgetreden, de garantieverlening bewust geheim heeft gehouden en de statutaire voorschriften van het openbaar bedrijf heeft genegeerd door geen goedkeuring van de raad van commissarissen te vragen, en voorts aangenomen moet worden dat het desbetreffende overheidslichaam (in dit geval de Gemeente) de garantieverlening niet heeft gewild?
2. Indien de genoemde omstandigheden niet noodzakelijkerwijs aan toerekening aan de overheid in de weg staan, zijn die omstandigheden dan zonder belang voor beantwoording van de vraag of de garantieverlening aan de overheid kan worden toegerekend, of dient de rechter dan een afweging te maken in het licht van de overige aanwijzingen die voor of tegen toerekening aan de overheid pleiten?

Hogere voorziening ingesteld op 2 mei 2013 door Manutencoop Soc. coop., voorheen Manutencoop Soc. coop. arl en Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. rl tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de gevoegde zaken T-278/00 tot en met T-280/00, T-282/00 tot en met T-286/00 en T-288/00 tot en met T-295/00, Albergo Quattro Fontane e.a./Commissie

(Zaak C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirantes: Manutencoop Soc. coop., voorheen Manutencoop Soc. coop. r.l. en Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l. (vertegenwoordigers: A. Vianello, A. Bortoluzzi en A. Veronese, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Comitato „Venezia vuole vivere”

Conclusies

— de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 februari 2013 in de zaken T-280/00 en T-285/00, waarvan kennis is gegeven op 25 februari 2013, vernietigen en/of herzien;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter staving van de hogere voorziening worden twee middelen aangevoerd.

In de eerste plaats geeft het Gerecht in de bestreden beschikking blijk van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van de beginselen die het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” heeft geformuleerd op het punt van de verplichting dat beschikkingen van de Commissie op het gebied van staatssteun moeten worden gemotiveerd. In het bijzonder heeft het Gerecht zich niet gehouden aan de uitspraak van het Hof, waarin is vastgesteld dat de beschikking van de Commissie „zelf alle wezenlijke gegevens [moet] bevatten om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd”. Hoewel die litigieuze beschikking niet de wezenlijke gegevens bevatte om door de nationale autoriteiten te kunnen worden uitgevoerd, heeft het Gerecht geen enkele tekortkoming geconstateerd in de door de Commissie voor de vaststelling van de litigieuze beschikking gevolgde methode, hetgeen een onjuiste rechtsopvatting oplevert.

In de tweede plaats geeft het Gerecht in de bestreden beschikking blijk van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van de beginselen die het Hof in het arrest „Comitato Venezia vuole vivere” heeft geformuleerd op het punt van de bewijslastverdeling wat de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU betreft. Op basis van de door het Hof geformuleerde beginselen staat het in het kader van de terugvordering aan de lidstaat — en dus niet aan de individuele begunstigde — om per geval te bewijzen dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 107, lid 1, VWEU. In casu heeft de Commissie in de litigieuze beschikking echter verzuimd de „modaliteiten” van een dergelijke controle te verduidelijken. Daar de Italiaanse Republiek dus niet over de wezenlijke gegevens beschikte om in het kader van de terugvordering te bewijzen dat de aan de begunstigten toegekende voordelen staatssteun vormden, heeft zij de bewijslast omgekeerd, door te eisen dat de individuele ondernemingen die de steun — in de vorm van een verlaging van de sociale bijdragen — hebben ontvangen, het bewijs leveren dat de betrokken voordelen de mededinging niet vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig beïnvloeden. Wordt dit bewijs niet geleverd, dan wordt verondersteld dat het toegekende voordeel de mededinging kan vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kan beïnvloeden.

Beroep ingesteld op 7 mei 2013 — Europese Commissie tegen Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-252/13)

(2013/C 207/40)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Martin en M. van Beek, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk der Nederlanden

Conclusies

Verzoekster concludeert dat het Hof behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden, door bepalingen van de Nederlandse wetgeving te handhaven die in strijd zijn met artikel 1, lid 2, onder a) en b), artikel 15 en artikel 28, lid 2, van richtlijn 2006/54/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep (herschikking), de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk der Nederlanden te veroordelen tot de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie meent dat het Nederlands arbeidsrecht niet voldoende duidelijk maakt dat, indien vrouwelijke werknemers bij terugkeer na afloop van zwangerschaps- en bevallingsverlof worden geconfronteerd met minder gunstige arbeidsvoorwaarden, dit in strijd is met het verbod op onderscheid op grond van zwangerschap, bevalling en moederschap.

Naar haar mening maakt het enkele feit dat, een werkgever die eenzijdig wijzigingen aan de in de arbeidsovereenkomst afgesproken werkzaamheden en arbeidsvoorwaarden aanbrengt, wanprestatie begaat, dit verbod niet voldoende duidelijk.

Het argument dat, wanneer aan iemand een wettelijk recht op verlof wordt toegekend, dit automatisch de onwettigheid van iedere minder gunstige behandeling impliceert, acht zij onvoldoende. Evenmin vormen de mogelijkheid een beroep te doen op het algemene discriminatieverbod en het beginsel van goed werkgeverschap, die in het Burgerlijk Wetboek zijn vervat niet een voldoende duidelijke en precieze omzetting van deze bepaling van de richtlijn. Deze algemene beginselen van de Nederlandse wetgeving vormen geen voldoende duidelijke omzetting van de wettelijke bepalingen van de richtlijn.

Deze situatie voldoet niet aan de vereisten betreffende transparantie en rechtszekerheid die het Hof stelt voor de omzetting van een richtlijn in de nationale rechtsorde.

⁽¹⁾ PB L 204, blz. 23.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Brussel (België) op 8 mei 2013 — Orgacom BVBA tegen Vlaamse Landmaatschappij

(Zaak C-254/13)

(2013/C 207/41)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Orgacom BVBA

Verweerster: Vlaamse Landmaatschappij

Prejudiciële vragen

1. Dient de in artikel 21, lid 5, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen beschreven invoerheffing, welke louter verschuldigd is op de invoer van mestoverschotten van zowel dierlijke mest als andere meststoffen, in het binnenland afkomstig vanuit de andere lidstaten en ongeacht deze verder worden verwerkt of afgezet op de binnenlandse bodem en waarbij de heffing over deze ingevoerde mestoverschotten wordt geheven van de importeur, terwijl de heffing over de in het binnenland geproduceerde mestoverschotten wordt geheven van de producent, te worden beschouwd als een in artikel 30 VWEU bedoelde heffing van gelijke werking als een invoerrecht, dit terwijl de lidstaat van waaruit de mestoverschotten worden uitgevoerd zelf in een vermindering van heffing voorziet bij uitvoer van deze mestoverschotten naar andere lidstaten?
2. Indien de in artikel 21, lid 5, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen beschreven invoerheffing welke louter verschuldigd is op de invoer van mestoverschotten van zowel dierlijke mest als andere meststoffen, in het Vlaamse Gewest afkomstig vanuit de andere lidstaten, niet als een heffing van gelijke werking als een invoerrecht kan worden beschouwd, dient deze invoerheffing dan te worden beschouwd als een in artikel 110 VWEU bedoelde discriminerende belasting op producten uit de overige lidstaten, daar op in het binnenland geproduceerde dierlijke meststoffen een basisheffing wordt geheven die deel uitmaakt van een nationale regeling en waarvan het tarief verschilt naargelang het productieproces, terwijl voor ingevoerde mestoverschotten ongeacht het productieproces (o.a. de dierlijke oorsprong of het gehalte aan P205N), een invoerheffing wordt geheven met een éénvormig tarief, waarvan het tarief hoger is dan het laagste tarief van de basisheffing voor de in het Vlaamse Gewest geproduceerde dierlijke mest, welk tarief 0,00 euro bedraagt, dit terwijl de lidstaat van waaruit de mestoverschotten worden uitgevoerd zelf in een vermindering van heffing voorziet bij uitvoer van deze mestoverschotten naar andere lidstaten?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Antwerpen (België) op 10 mei 2013 — Provincie Antwerpen tegen Belgacom NV van publiek recht

(Zaak C-256/13)

(2013/C 207/42)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Provincie Antwerpen

Verweerster: Belgacom NV van publiek recht

Prejudiciële vraag

Moet(en) artikel 6 en/of artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en diensten (Machtigingsrichtlijn) aldus worden uitgelegd dat zij/het in de weg staan/staat dat het een overheid van een lidstaat toegelaten is om de economische activiteit van de telecomoperatoren die op het grondgebied of een deel ervan verwezenlijkt wordt door de aanwezigheid op publiek of privaat domein van gsm-masten, -pylonen of -antennes die voor die activiteit worden aangewend, te belasten om budgettaire of andere redenen?

⁽¹⁾ PB L 108, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches-du-Rhône (Frankrijk) op 13 mei 2013 — Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône

(Zaak C-257/13)

(2013/C 207/43)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches-du-Rhône

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Anouthani Mlalali

Verwerende partij: CAF des Bouches-du-Rhône

Prejudiciële vraag

[Moet artikel 11 van richtlijn 2003/109/EG van 25 november 2003 aldus worden uitgelegd dat dit zich verzet tegen de artikelen L.512-2 en D.512-2 van de code de la sécurité sociale français (Frans sociaalezekerheidswetboek)]? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen (PB L 16, blz. 44).

Hogere voorziening ingesteld op 8 mei 2013 door Peter Schönberger tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 7 maart 2013 in zaak T-186/11, Peter Schönberger/Europees Parlement

(Zaak C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Peter Schönberger (vertegenwoordiger: O. Mader, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Conclusies

- I. het arrest van het Gerecht van 7 maart 2013 in zaak T-186/11 vernietigen;
- II. de in eerste aanleg door rekwirant ingestelde vordering toewijzen en het bij schrijven van 25 januari 2011 aan rekwirant meegedeelde besluit van verweerder waarbij het onderzoek van zijn verzoekschrift nr. 1188/2010 is beëindigd zonder dat de commissie verzoekschriften de inhoud ervan heeft onderzocht, nietig verklaren;
- III. verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens rekwirant is het Gerecht in zijn beschrijving van de feiten voorbijgegaan aan het feit dat de voorzitter van de commissie verzoekschriften hem zonder nadere motivering heeft meegedeeld dat zijn verzoekschrift weliswaar ontvankelijk was maar dat de commissie verzoekschriften het niet ten gronde kon behandelen. Vervolgens heeft het Gerecht de feiten onjuist opgevat door ervan uit te gaan dat het verzoekschrift was onderzocht.

Rekwirant stelt dat het Gerecht de beschermingsomvang van het fundamentele recht om een verzoekschrift in te dienen onjuist heeft beoordeeld, doordat het er ten onrechte vanuit is gegaan dat deze beschermingsomvang beperkt is tot het onderzoek van de ontvankelijkheid van een verzoekschrift. Volgens rekwirant strekt de beschermingsomvang zich echter ook uit tot het recht op een onderzoek ten gronde van het verzoekschrift en op een beslissing ten gronde, mits het verzoekschrift ontvankelijk is (recht op behandeling ten gronde van het verzoekschrift).

De conclusie van het Gerecht, volgens welke het ontbreken van een onderzoek van een ontvankelijk verzoekschrift door het Parlement, anders dan het ontbreken van een onderzoek van een niet-ontvankelijk verzoekschrift, geen rechtsgevolgen sorteert, is volgens rekwirant tegenstrijdig.

Rekwirant betoogt dat het arrest van het Gerecht in strijd is met zijn eigen rechtspraak in zaak T-308/07 (Tegebauer)⁽¹⁾. In deze zaak heeft het Gerecht geoordeeld dat de doeltreffendheid van het recht om een verzoekschrift in te dienen kan worden aangetaast wanneer de inhoud van een verzoekschrift niet is onderzocht.

Volgens rekwirant heeft het Gerecht over het hoofd gezien dat het Parlement het recht heeft geschonden door zijn besluit niet te motiveren. Het Gerecht heeft in dit verband zijn motivering om het verzoekschrift niet in behandeling te nemen, in de plaats gesteld van die van het Parlement.

Rekwirant stelt dat het Gerecht geen rekening heeft gehouden met het feit dat hem de mogelijkheid is ontzegd, de commissie verzoekschriften een objectieve toelichting bij zijn verzoek te geven.

(¹) Arrest van het Gerecht van 14 september 2011 (nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie).

Hogere voorziening ingesteld op 14 mei 2013 door het Koninkrijk Spanje tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 26 februari 2013 in de gevoegde zaken T-65/10, T-113/10 en T-138/10, Spanje/Commissie

(Zaak C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Proceestaal: Spaans

Partijen

Rekwirant: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: A. Rubio González, gemachtigde)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- gegrondverklaring van de onderhavige hogere voorziening en vernietiging van het arrest van het Gerecht van 26 februari 2013 in de gevoegde zaken T-65/10, T-113/10 en T-138/10, Spanje/Commissie;
- nietigverklaring van de door de Commissie vastgestelde besluiten C(2009) 9270 van 30 november 2009, C(2009) 10678 van 23 december 2009 en C(2010) 337 van 28 januari 2010 houdende vermindering van de steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) die in het kader van respectievelijk het onder doelstelling nr. 1 (1994-1999) vallende operationele programma voor Andalusïë op grond van beschikking C(94) 3456 van de Commissie van 9 december 1994, het onder doelstelling nr. 2 (1997-1999) vallende operationele programma voor het Baskenland op grond van beschikking C(98) 121 van de Commissie van 5 februari 1998 en het onder doelstelling nr. 1 (1994-1999) vallende operationele programma voor de Valenciaanse regio op grond van beschikking C(94) 3043/6 van de Commissie van 25 november 1994 is ontvangen;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- **Onjuiste rechtsopvatting wat betreft het beschouwen van artikel 24, lid 2, van verordening nr. 4253/88** (¹) als

rechtsgrondslag voor de toepassing van op extrapolatie gebaseerde financiële correcties. Deze bepaling bevat geen rechtsgrondslag om geëxtrapoleerde financiële correcties toe te passen in geval van systematische onregelmatigheden, aangezien die bevoegdheid niet is toebedeeld aan de Commissie.

- **Onjuiste rechtsopvatting wat betreft de toetsing van de betrouwbaarheid, samenhang, relevantie en geschiktheid van de door de Commissie gehanteerde extrapolatie.** Het Gerecht heeft de representativiteit van de steekproef die voor de toepassing van de financiële correctie door extrapolatie is gebruikt, niet getoetst volgens de in de zaak Tetra Laval (²) ontwikkelde rechtspraak.

(¹) Verordening van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 374, blz. 1).

(²) Arrest van 15 februari 2005, Commissie/Tetra Laval (C-12/03 P, Jurispr. blz. I-987, punt 39).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hof van beroep te Antwerpen (België) op 15 mei 2013 — Provincie Antwerpen tegen Mobistar NV

(Zaak C-264/13)

(2013/C 207/46)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Antwerpen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Provincie Antwerpen

Verweerster: Mobistar NV

Prejudiciële vraag

Moet(en) artikel 6 en/of artikel 13 van richtlijn 2002/20/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en diensten (Machtigingsrichtlijn) aldus worden uitgelegd dat zij/het in de weg staan/staat dat het een overheid van een lidstaat toegelaten is om de economische activiteit van de telecomoperatoren die op het grondgebied of een deel ervan verwezenlijkt wordt door de aanwezigheid op publiek of privaat domein van gsm-masten, -pylonen of -antennes die voor die activiteit worden aangewend, te belasten om budgettaire of andere redenen?

(¹) PB L 108, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Spanje) op 15 mei 2013 — Emiliano Torralbo Marcos/Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Zaak C-265/13)

(2013/C 207/47)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Emiliano Torralbo Marcos

Verwerende partij: Korota S.A. en Fondo de Garantía Salarial

Prejudiciële vragen

1. Verzet artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽¹⁾ zich tegen de artikelen 1, 2, sub f, 3, lid 1, 4, lid 2, sub a, 4, lid 3, 5, lid 3, 6, 7, 8, lid 1, en 8, lid 2, van Ley 10/2012 de 20 de noviembre por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses (Spaanse wet 10/2012 van 20 november 2012 houdende regeling van bepaalde vergoedingen met betrekking tot de rechtsbedeling en het nationaal instituut voor toxicologie en forensische wetenschap), voor zover deze artikelen de nationale rechter niet de mogelijkheid bieden om a) de griffierechten aan te passen of de evenredigheid ervan te beoordelen (wat betreft de rechtvaardiging die de staat aanvoert om deze rechten te vragen en de hoogte ervan als belemmering van de toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte) met het oog op het verlenen van een vrijstelling, b) rekening te houden met het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht, en c) het belang van het geding voor de partijen te beoordelen gelet op de omstandigheden, waarbij het ingestelde hoger beroep niet wordt behandeld wanneer deze rechten niet zijn betaald?
2. Verzet artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zich tegen de artikelen 1, 2, sub f, 3, lid 1, 4, lid 2, sub a, 4, lid 3, 5, lid 3, 6, 7, 8, lid 1, en 8, lid 2, van Ley 10/2012, voor zover zij gelden voor een bijzondere procedure zoals de procedure in arbeidszaken, waarin het gebruikelijk is dat het Unierecht wordt toegepast als fundamenteel aspect van een evenwichtige economische en sociale ontwikkeling in de Gemeenschap?
3. Kan, in het verlengde van de vorige vragen, een rechter als de verwijzende rechter een regeling als de aan de orde zijnde regeling buiten toepassing laten die de nationale rechter niet de mogelijkheid biedt om a) de griffierechten aan te passen of de evenredigheid ervan te beoordelen (wat betreft de rechtvaardiging die de staat aanvoert om deze rechten te vragen en de hoogte ervan als belemmering van de toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte) met het oog op

het verlenen van een vrijstelling, b) rekening te houden met het beginsel van doeltreffendheid van het Unierecht, en c) het belang van het geding voor de partijen te beoordelen gelet op de omstandigheden, waarbij het ingestelde hoger beroep niet wordt behandeld wanneer deze rechten niet zijn betaald?

⁽¹⁾ PB 2000, C 364, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 15 mei 2013 — L. Kik, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-266/13)

(2013/C 207/48)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: L. Kik

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

1. a) Moeten de regels over de personele werkingssfeer van verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ en de regels die de territoriale reikwijdte van de aanwijzingsregels in titel II van die verordening bepalen aldus worden uitgelegd, dat deze aanwijzingsregels van toepassing zijn in een geval als het onderhavige, waarin het gaat om (a) een in Nederland wonende werknemer die (b) de Nederlandse nationaliteit heeft, (c) in ieder geval voorheen in Nederland verplicht verzekerd is geweest, (d) als zeevarende werkzaam is in dienst van een in Zwitserland gevestigde werkgever, (e) zijn arbeid verricht aan boord van een pijplegger die vaart onder Panamese vlag, en (f) deze werkzaamheden eerst verricht buiten het grondgebied van de Unie (ongeveer 3 weken boven het continentaal plat van de Verenigde Staten en ongeveer 2 weken in internationale wateren) en vervolgens boven het continentaal plat van Nederland (perioden van een maand en ongeveer een week) en van het Verenigd Koninkrijk (een periode van ruim een week), terwijl (g) de daarmee verworven inkomsten zijn onderworpen aan heffing van Nederlandse inkomstenbelasting?
- b) Zo ja, is verordening (EEG) nr. 1408/71 dan alleen van toepassing gedurende de dagen waarop de betrokkene werkzaam is boven het continentaal plat van een lidstaat van de Unie, of ook gedurende de daaraan voorafgaande periode waarin hij elders werkzaam was buiten het grondgebied van de Unie?

2. Indien verordening (EEG) nr. 1408/71 van toepassing is op een werknemer als bedoeld in vraag 1) a., welke wetgeving of wetgevingen wijst die verordening dan als toepasselijk aan?

(¹) Verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 15 mei 2013 — Nutricia NV, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-267/13)

(2013/C 207/49)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Nutricia NV

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

1. Moet het begrip „geneesmiddel” in de zin van post 3004 van de Gecombineerde Nomenclatuur zo worden uitgelegd dat daaronder mede zijn begrepen voedingspreparaten als de onderhavige producten, die uitsluitend bestemd zijn om onder medisch toezicht enteraal (door middel van een maagsonde) te worden toegediend aan personen die wegens ziekte of aandoening medisch worden behandeld en in het kader van de bestrijding van die ziekte of aandoening de producten krijgen toegediend ter bestrijding of voorkoming van ondervoeding?
2. Moet het begrip „dranken” in de zin van post 2202 van de Gecombineerde Nomenclatuur zo worden uitgelegd dat daaronder zijn begrepen vloeibare voedingsmiddelen als de onderhavige producten, die niet zijn bestemd om te worden gedronken maar om enteraal (door middel van een maagsonde) te worden toegediend?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Sibiu (Roemenië) op 16 mei 2013 — Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu en Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Zaak C-268/13)

(2013/C 207/50)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunal Sibiu

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Elena Petru

Verwerende partijen: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu en Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Prejudiciële vraag

„Dient de in artikel 22, lid 2, tweede alinea, van verordening (EEG) nr. 1408/71 (¹) bedoelde omstandigheid dat de behandeling niet in de woonstaat van de patiënt kan worden gegeven, absoluut of redelijk te worden uitgelegd, met andere woorden, kan de situatie waarin een chirurgische ingreep tijdig en, technisch gesproken, deskundig kan worden verricht in de woonstaat, aangezien deze beschikt over de vereiste specialisten met een vakkenis op hetzelfde niveau als dat van buitenlandse specialisten, niettemin worden gelijkgesteld met de situatie waarin de noodzakelijke medische behandeling niet kan worden gegeven in de zin van die bepaling, omdat de nodige geneesmiddelen en de meest fundamentele medische benodigheden ontbreken?”

(¹) Verordening van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 17 mei 2013 — Iraklis Haralambidis/Calogero Casilli

(Zaak C-270/13)

(2013/C 207/51)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Iraklis Haralambidis

Verwerende partij: Calogero Casilli

Prejudiciële vragen

1. Levert het beding waarin de functie van voorzitter van een havenautoriteit is voorbehouden aan Italiaanse staatsburgers discriminatie op grond van nationaliteit krachtens artikel 45 VWEU op, nu de uitzonderingsbepaling van artikel 45, lid 4, VWEU niet relevant lijkt voor het onderhavige geval [– benoeming van een staatsburger van een andere lidstaat van de Europese Unie tot voorzitter van een havenautoriteit, een rechtspersoon die kan worden gekwalificeerd als publiekrechtelijke instelling –] omdat deze bepaling ziet op [...] betrekkingen in overheidsdienst (in het onderhavige geval [...] niet van toepassing) en de vertrouwensfunctie van voorzitter van een havenautoriteit — niettemin — kan worden opgevat als „werkzaamheden” in ruime zin [...]?

2. Kan het vervullen van de functie van voorzitter van een Italiaanse havenautoriteit door een staatsburger van een andere lidstaat van de Europese Unie — anderszins — onder het recht van vestiging van artikel 49 e.v. VWEU worden gebracht en levert het verbod naar nationaal recht om deze functie te vervullen voor een persoon die geen Italiaans staatsburger is, een geval van discriminatie op grond van nationaliteit op, of is deze omstandigheid uitgesloten van het voornoemde artikel 51 VWEU?
3. Kan het vervullen van de functie van voorzitter van een Italiaanse havenautoriteit door een staatsburger van een andere lidstaat van de Europese Unie — subsidiair — worden gekwalificeerd als verrichten van een „dienst” in de zin van richtlijn 2006/123/EG ⁽¹⁾, is de uitsluiting van havendiensten van de werkingssfeer van de richtlijn in casu van belang en — indien dat niet het geval is — levert het verbod naar nationaal recht om deze functie te vervullen discriminatie op grond van nationaliteit op?
4. Meer subsidiair: kan het vervullen van de functie van voorzitter van een Italiaanse havenautoriteit door een staatsburger van een andere lidstaat van de Europese Unie, mocht dat niet onder de hierboven genoemde rechtsfiguren vallen, in de zin van artikel 15 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie in algemenere zin worden opgevat als een voorrecht dat deel uitmaakt van het recht van de gemeenschapsburger om „te werken, zich te vestigen of diensten te verrichten in iedere lidstaat”, ook ongeacht de bijzondere „sector”bepalingen in de artikelen 45 en 49 e.v. VWEU, alsook in richtlijn 2006/123/EG betreffende diensten op de interne markt, en is het verbod naar nationaal recht om deze functie te vervullen in strijd met het eveneens algemene verbod van discriminatie op grond van nationaliteit van artikel 21, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB L 376, blz. 36).

Hogere voorziening ingesteld op 16 mei 2013 door Rousse Industry AD tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 maart 2013 in zaak T-489/11, Rousse Industry AD/Europese Commissie

(Zaak C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Procestaal: Bulgaars

Partijen

Rekwirante: Rousse Industry AD (vertegenwoordigers: A. Angelov en S. Panov, Advokati)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 20 maart 2013 in zaak T-489/11 vernietigen;
- de zaak definitief afdoen en de artikelen 2, 3, 4 en 5 van het besluit van de Europese Commissie van 13 juli 2011 betreffende de door Bulgarije aan Rouse Industry AD toegekende staatssteun C 12/10 en N 389/09, nietig verklaren;
- subsidiair, de zaak voor een nieuwe beslissing terugverwijzen naar het Gerecht;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar hogere voorziening voert rekwirante de volgende middelen aan:

1. Schending van de procedurevoorschriften, waardoor afbreuk is gedaan aan de belangen van rekwirante
 - i) Het Gerecht is in de motivering van zijn arrest niet ingegaan op bij de maatregel tot organisatie van de procesgang aan partijen gestelde wezenlijke vragen over de feiten en hun standpunten daarover.
 - ii) Dat vormt een wezenlijke procedurefout, die binnen de werkingssfeer van artikel 58 van het Statuut van het Hof valt, daar het Gerecht verplicht was alle door partijen aangevoerde vorderingen, bezwaren en argumenten te behandelen.
2. Schending van het Unierecht door het Gerecht
 - i) Het Gerecht heeft artikel 107, lid 1, VWEU juncto artikel 1, sub c, van verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag verkeerd toegepast, doordat het ervan uit is gegaan dat er sprake was van nieuwe steun ten gunste van Rouse Industry AD.
 - ii) Het Gerecht heeft zijn arrest onder schending van artikel 107, lid 1, VWEU gewezen, daar het ten onrechte heeft aangenomen dat de steun onverenigbaar is met de interne markt van de Unie en de mededinging aantastte alsmede dat de omstandigheid dat de schuld door de staat niet is teruggevorderd een voordeel voor deze onderneming vormde.

iii) Het arrest van het Gerecht voldoet niet aan de artikelen 107, lid 1, VWEU en 296 VWEU, daar de Kamer bij de beoordeling met betrekking tot de door de Europese Commissie voor de particuliere schuldeiser gekozen criteria een juridisch verkeerd uitgangspunt heeft toegepast. De Europese Commissie heeft in het besluit haar conclusies betreffende het criterium van de particuliere schuldeiser niet met een analyse en economische redenen onderbouwd, en daarom heeft het voor het Gerecht geen grondslag opgeleverd om zich bij die argumenten aan te sluiten.

iv) Het Gerecht heeft artikel 14 van verordening (EG) nr. 659/1999 en artikel 296 VWEU verkeerd uitgelegd en toegepast, daar de Europese Commissie in het besluit de hoogte van de terug te vorderen steun samen met de rente moet vermelden, waarbij de rente op een door de Europese Commissie vastgesteld passend percentage moet worden bepaald, wat niet is gebeurd — dat wil zeggen de rechtshandeling van de Europese Commissie is ongefundeerd.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italië) op 21 mei 2013 — Equoland Soc. coop. arl/Agenzia delle Dogane

(Zaak C-272/13)

(2013/C 207/53)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Equoland Soc. coop. arl

Verwerende partij: Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Prejudiciële vragen

1. Volstaat het feit dat ingevoerde goederen onder een ander stelsel van entrepots dan dat van douane-entrepots worden geplaatst, namelijk een btw-entrepot, om overeenkomstig artikel 16 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) ⁽¹⁾ van de Raad van 17 mei 1977 en de artikelen 154 en 157 van richtlijn 2006/112/EG ⁽²⁾ een vrijstelling van btw bij invoer te verlenen, ook al worden de goederen aldus niet daadwerkelijk doch slechts op papier opgeslagen?
2. Staan de Zesde richtlijn (77/388/EEG) en richtlijn 2006/112/EG in de weg aan de praktijk waarbij een lidstaat de btw bij invoer invordert, ofschoon die — bij vergissing of ten gevolge van onregelmatigheden — reeds in het kader

van de verleggingsregeling is voldaan, door middel van uitreiking van een op eigen naam gestelde factuur en gelijktijdige boeking in het register van verkopen en aankopen?

3. Schendt de lidstaat het beginsel van btw-neutraliteit door betaling te eisen van btw die reeds in het kader van de verleggingsregeling is voldaan, door middel van uitreiking van een op eigen naam gestelde factuur en gelijktijdige boeking in het register van verkopen en aankopen?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spanje) op 21 mei 2013 — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras S.A.

(Zaak C-276/13)

(2013/C 207/54)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pablo Acosta Padín

Verwerende partij: Hijos de J. Barreras S.A.

Prejudiciële vragen

1. Is een regeling zoals die waarin is voorzien bij koninklijk besluit 1373/2003 van 7 november 2003 betreffende de tarieven van „procuradores de los tribunales” (procureurs), op grond waarvan voor hun vergoeding een tariefregeling of tabel wordt gehanteerd met minima die slechts met 12 % kunnen worden verhoogd of verlaagd, en waarbij de autoriteiten van de lidstaat, daaronder begrepen rechterlijke instanties, niet daadwerkelijk de mogelijkheid hebben om in geval van uitzonderlijke omstandigheden van de minimumbedragen in de wettelijke tabel af te wijken, verenigbaar met artikel 101 VWEU (voorheen artikel 81 EG juncto artikel 10 [EG]) en artikel 4, lid 3, VEU?
2. Kan voor de toepassing van de betrokken tariefregeling zonder dat de daarin vastgestelde minima hoeven te worden toegepast, als uitzonderlijke omstandigheid worden aangemerkt het feit dat de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden in geen verhouding staan tot het bedrag aan honoraria dat volgens de tabel of tariefregeling dient te worden betaald?

3. Is koninklijk besluit 1373/2003 van 7 november 2003 tot vaststelling van de tarieven van procureurs verenigbaar met artikel 56 VWEU (voorheen artikel 49 [EG])?
4. Voldoet deze regeling aan de in artikel 15, lid 3, van richtlijn 2006/123/EG ⁽¹⁾ genoemde eisen van noodzakelijkheid en evenredigheid?
5. Omvat artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, waarin het recht op een eerlijk proces is neergelegd, het recht om doeltreffend op te komen tegen het bedrag waarop het honorarium van de procureur wordt vastgesteld, wanneer dit onevenredig hoog is en niet beantwoordt aan de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden?
6. Zo ja, zijn de bepalingen van de Spaanse Ley de Enjuiciamiento Civil (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) op grond waarvan de partij die in de kosten is verwezen niet de mogelijkheid heeft om op te komen tegen de hoogte van het honorarium van de procureur wanneer het honorarium volgens haar buitensporig hoog is en niet beantwoordt aan de daadwerkelijk verrichte werkzaamheden, in overeenstemming met artikel 6 van het Europees Verdrag?

⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (PB L 376, blz. 36).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Högsta Domstolen (Zweden) op 22 mei 2013 — C More Entertainment AB/Linus Sandberg

(Zaak C-279/13)

(2013/C 207/55)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta Domstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: C More Entertainment AB

Verwerende partij: Linus Sandberg

Prejudiciële vragen

1. Is sprake van mededeling aan het publiek in de zin van artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29 ⁽¹⁾, wanneer op een voor iedereen toegankelijke website een aanklikbare link beschikbaar wordt gesteld naar een door de houder van het auteursrecht op het werk uitgezonden werk?
2. Is het voor het antwoord op de eerste vraag van belang hoe wordt gelinkt?

3. Speelt het een rol indien de toegang tot het werk waarnaar wordt gelinkt, op enige wijze beperkt is?
4. Kan een lidstaat een ruimere bescherming bieden aan het uitsluitende recht van auteurs door onder het begrip „mededeling aan het publiek” een groter aantal handelingen te verstaan dan die welke zijn genoemd in artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29?
5. Kan een lidstaat een ruimere bescherming bieden aan het uitsluitende recht van de houder van het auteursrecht door onder het begrip „mededeling aan het publiek” een groter aantal handelingen te verstaan dan die welke zijn genoemd in artikel 3, lid 2, van richtlijn 2001/29?

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cyprus) op 27 mei 2013 — Sotiris Papasavvas/O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi en Giorgos Sertis

(Zaak C-291/13)

(2013/C 207/56)

Procestaal: Grieks

Verwijzende rechter

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sotiris Papasavvas

Verwerende partijen: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi en Giorgos Sertis

Prejudiciële vraag

1. Kunnen de voorschriften van de lidstaten op het gebied van smaad worden gezien als een beperking op het leveren van informatiediensten voor de toepassing van richtlijn 2000/31/EG, aangezien zij hun weerslag hebben op het vermogen langs elektronische weg informatiediensten te leveren, zowel op nationaal niveau als binnen de EU?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: zijn de bepalingen van de artikelen 12, 13 en 14 van richtlijn 2000/31/EG, betreffende aansprakelijkheid, van toepassing in burgerlijke zaken, zoals in geval van civiele aansprakelijkheid voor smaad, of zijn zij enkel van toepassing in geval van civiele aansprakelijkheid voor handelstransacties/consumentenovereenkomsten?

3. Scheppen de artikelen 12, 13 en 14 van richtlijn 2000/31/EG betreffende de aansprakelijkheid van dienstverleners van de informatiemaatschappij, in het licht van hun werkingssfeer en rekening houdend met het feit dat in veel lidstaten een vordering in rechte noodzakelijk is voordat een voorlopig verbod dat van kracht is tot het definitieve vonnis kan worden uitgevaardigd, individuele rechten die in een civiele zaak wegens smaad als verweer kunnen worden ingeroepen, of vormen zij wettelijke beletsels voor het instellen van een dergelijke vordering?
4. Zijn de begrippen „diensten van de informatiemaatschappij” en „dienstverlener [van diensten van de informatiemaatschappij]” als bedoeld in artikel 2 van richtlijn 2000/31/EG en artikel 1, lid 2, van richtlijn 98/34/EG, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/48/EG, van toepassing op online informatiediensten die niet rechtstreeks door de afnemer van de diensten worden vergoed, maar indirect door reclame die verschijnt op de webpagina?
5. In hoeverre kunnen de hiernavolgende situaties in het licht van de definitie van „dienstverlener [van diensten van de informatiemaatschappij]” als bedoeld in artikel 2 van richtlijn 2000/31/EG, en artikel 1, lid 2, van richtlijn 98/34/EG, zoals gewijzigd bij richtlijn 98/48/EG, onder een of meer van de rechtsfiguren „mere conduit”, „caching” of „hosting” voor de toepassing van de artikelen 12, 13 en 14 van richtlijn 2000/31/EG worden gebracht:
- dagblad met webpagina die gratis toegankelijk is en waarop de elektronische uitgave van het gedrukte dagblad met alle artikelen en reclame in pdf-indeling of een vergelijkbare elektronische indeling wordt gepubliceerd;
 - online dagblad dat vrij toegankelijk is en waartoe toegang aan de uitgever wordt vergoed door middel van reclame op de webpagina. De informatie in het online dagblad wordt geleverd door personeel van het dagblad en/of onafhankelijke journalisten;
 - tegen betaling toegankelijke webpagina waarop een van de sub a en b genoemde diensten wordt verleend?

Hogere voorziening ingesteld op 30 mei 2013 door El Corte Inglés, S.A. tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 20 maart 2013 in zaak T-571/11, El Corte Inglés/BHIM — Chez Gerard (CLUB GOURMET)

(Zaak C-301/13 P)

(2013/C 207/57)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: El Corte Inglés, S.A. (vertegenwoordigers: J. L. Rivas Zurdo en E. Seijo Veiguela, abogados)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 20 maart 2013 in zaak T-571/11 in zijn geheel vernietigen;
- de tegenpartij(en) die zich verzet(ten) tegen deze hogere voorziening, verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van het rechtszekerheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel

Het rechtszekerheidsbeginsel vereist „een ondubbelzinnige formulering, die de betrokkenen op duidelijke en nauwkeurige wijze in kennis stelt van hun rechten en plichten”. Dit beginsel hangt samen met het vertrouwensbeginsel, dat wijst op de noodzaak om administratieve beslissingen die afwijken van eerdere beslissingen die bij de adressaten ervan een gewettigd vertrouwen kunnen doen ontstaan, te motiveren.

De door de Spaanse rechterlijke instanties gevolgde praktijk met betrekking tot Spaanse sloganmerken (die zijn ingeschreven toen de richtsnoeren van 1997 golden) is duidelijk in strijd met de communautaire administratieve handelingen in het kader van oppositieprocedure B 877 714 en met het arrest van het Gerecht van 20 maart 2013 in zaak T-571/11: daar de oppositieafdeling twijfels had met betrekking tot de formulering van het oudere merk had zij deze moeten wegwerken door het Spaanse octrooi- en merkenbureau te verzoeken om een precisering ter zake of had zij rekwirante moeten verzoeken om opmerkingen te formuleren ter verdediging.

- Kennelijk onjuiste beoordeling van de voorgeschiedenis van het geding

Volgens het arrest staat vast dat het oppositiemerk is ingeschreven voor klasse 35 ter bescherming van diensten van een reclamezin, gebruikt als een slogan bij de verhandeling, het gebruik of de exploitatie van waren van de klassen 29, 30, 31, 32, 33 en 42, en dat het BHIM op de hoogte was van zijn eigen beslissing van 17 juli 2006 waarin rekening werd gehouden met de richtsnoeren voor het onderzoek van sloganmerken van het Spaanse octrooi- en merkenbureau van 11 november 1997, en van de arresten van het Spaanse Tribunal Supremo van 25 februari 2004 en 30 mei 2008.

Rekwirante voert aan dat wanneer van een partij wordt geëist dat zij aanvoert en bewijst dat de bescherming van haar oudere merk zich uitstrekt tot dezelfde waren als die waarop de aanvraag betrekking heeft, blijk wordt gegeven van een kennelijk onjuiste beoordeling, aangezien dit erop neerkomt dat gelijkheid in toepassing wordt geëist. Bijgevolg blijft door de onjuiste beoordeling van het bewijsmateriaal en van de feiten de belangrijkste vraag onbeantwoord: artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 ⁽¹⁾.

3. Ontoereikende motivering van het bestreden arrest

In het bestreden arrest wordt het belang (punt 35) erkend van het arrest Atomic ⁽²⁾, dat van toepassing is wanneer het BHIM reeds beschikt over aanwijzingen inzake het nationale recht (punt 41); dit is tegenstrijdig, aangezien het dan niet ambtshalve van toepassing is.

In punt 45 wordt gesteld dat voor het BHIM geen argumenten kunnen worden aangevoerd die in andere procedures voor dezelfde BHIM werden aangevoerd, zonder evenwel te preciseren waarom dit het geval dient te zijn.

Het nalaten om een vergelijkende analyse van de merken te verrichten, de echte grond (punt 55), ontnemt rekwirante elke mogelijkheid van verweer.

4. Verwarringsgevaar

Het Gerecht heeft de rechten van verdediging van rekwirante geschonden door geen uitspraak te doen over het verwarringsgevaar overeenkomstig artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009. Tot de in de punten 19 tot en met 22 van het verzoekschrift uiteengezette middelen behoort hoofdzakelijk de onjuiste beoordeling van het verwarringsgevaar. Overeenkomstig de rechtspraak dient het verwarringsgevaar bij het publiek globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante factoren van het concrete geval.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

⁽²⁾ Arrest van het Gerecht van 20 april 2005, Atomic Austria/BHIM — Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Jurispr. blz. II-1319.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 4 juni 2013 — Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, in zijn hoedanigheid van curator van Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, VA Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Zaak C-305/13)

(2013/C 207/58)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Haeger & Schmidt GmbH

Verwerende partijen: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, in zijn hoedanigheid van curator van Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, VA Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Prejudiciële vragen

1. Kan de commissieovereenkomst voor vervoer, waarin een committent een commissionair, handelend in eigen naam en onder eigen verantwoordelijkheid, de organisatie toevertrouwt van een vervoer van goederen die de commissionair door een of meerdere vervoerders voor rekening van de committent laat uitvoeren, hoofdzakelijk een vervoer van goederen betreffen in de zin van artikel 4, lid 4, laatste zin, van het Verdrag van Rome van 19 juni 1980 inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst ⁽¹⁾, en zo ja, onder welke voorwaarden?
2. Moeten, indien de commissieovereenkomst voor vervoer kan worden geacht een overeenkomst tot vervoer van goederen in de zin van voornoemd artikel 4, lid 4, te zijn, maar het in deze bepaling neergelegde bijzonder vermoeden tot vaststelling van het toepasselijke recht niet opgaat wegens het ontbreken van de door die bepaling vereiste overeenstemming, de bewoordingen van de eerste zin van die bepaling, volgens welke het algemene vermoeden van artikel 4, lid 2, niet opgaat voor de overeenkomst tot vervoer van goederen, aldus worden uitgelegd dat de rechter het toepasselijke recht dient te bepalen, niet op basis van dit kennelijk niet-toepasselijke vermoeden, maar op basis van het in artikel 4, lid 1, neergelegde algemene beginsel tot bepaling van het toepasselijke recht, namelijk door het land te bepalen waarmee de overeenkomst het nauwst is verbonden, zonder daarbij bijzondere aandacht te schenken aan de vestigingsplaats van de partij die de kenmerkende prestatie van de overeenkomst verricht?
3. Is het, in de veronderstelling dat op de commissieovereenkomst voor vervoer het algemene vermoeden van artikel 4, lid 2, van toepassing is, toelaatbaar, in het geval waarin de oorspronkelijke opdrachtgever een overeenkomst heeft gesloten met een eerste commissionair, in wiens plaats vervolgens een tweede commissionair is getreden, het op de contractuele relatie tussen de opdrachtgever en deze tweede commissionair toepasselijke recht te bepalen op basis van de plaats waar de eerste commissionair is gevestigd, waarbij het aldus bepaalde recht van het land wordt beschouwd als zijnde in zijn geheel van toepassing op de expeditieverrichting?

⁽¹⁾ Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980 (PB L 266, blz. 1).

GERECHT

Beroep ingesteld op 18 maart 2013 — EPAW/Commissie

(Zaak T-168/13)

(2013/C 207/59)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: European Platform against Windfarms (EPAW) (Kingscourt, Republiek Ierland) (vertegenwoordiger: C. Kiss, lawyer)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- mededeling COM(2012)271 van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's „Hernieuwbare energie: een belangrijke speler op de Europese energiemarkt” nietig verklaren;
- het antwoord nr. AG/ss ener.c.l(2012)1664829 van het Directoraat-Generaal Energie van Europese Commissie van 21 januari 2013 op het verzoek van EPAW tot interne herziening nietig verklaren

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel: mededeling COM(2012)271 van de Commissie is onrechtmatig.
 - Mededeling COM(2012)271 van de Commissie voorzag niet in de door het Verdrag van Aarhus vereiste inspraak van het publiek bij de Strategie inzake hernieuwbare energie.
2. Tweede middel: mededeling COM(2012)271 van de Commissie is onrechtmatig.
 - Mededeling COM(2012)271 van de Commissie schendt de Aarhus-verordening [verordening (EG) nr. 1367/2006].
3. Derde middel: brief nr. AG/ss ener.c.l(2012)1664829 van de Commissie is onrechtmatig.
 - De brief van de Commissie verklaart op onrechtmatige wijze dat een administratieve handeling, om door middel van een verzoek tot interne herziening overeenkomstig verordening nr. 1367/2006 te kunnen worden herzien,

een individuele werkingssfeer moet hebben en een door een EU-instelling vastgestelde handeling moet zijn die bindende rechtsgevolgen sorteert.

Beroep ingesteld op 8 april 2013 — Square/BHIM — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)

(Zaak T-213/13)

(2013/C 207/60)

*Taal van het verzoekschrift: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Square, Inc. (San Francisco, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: M. Graf, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Serres-Castet, Frankrijk)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 31 januari 2013 in zaak R 775/2012-1 te vernietigen;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: de internationale inschrijving waarin de Europese Unie wordt aangewezen van het woordmerk „SQUARE”, voor waren en diensten van de klassen 9, 35 en 38 — internationale merkinschrijving waarin de Europese Unie wordt aangewezen nr. W 1 032 395

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne

Oppositiemerk of -teken: het nationale woordmerk „SQUARE-énergie”, voor waren en diensten van de klassen 31, 35, 36, 38, 41, 42 en 44

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 23 april 2013 — Atmeh/BHIM — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezign)

(Zaak T-239/13)

(2013/C 207/61)

Taal van het verzoekschrift: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Ammar Atmeh (Diera-Dubai, Verenigde Arabische Emiraten) (vertegenwoordiger: A. Berthet, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Sylvie Fretier (Parijs, Frankrijk)

Conclusies

- het onderhavige beroep ontvankelijk verklaren;
- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 14 februari 2013 in de gevoegde zaken R 1482/2011-4 en R 1571/2011-4 herzien en de nietigheidsprocedure tegen het op 16 juni 2004 door Ammar Atmeh aangevraagde gemeenschapsmerk MONTALE MTL MONTALE Dezign nr. 003 874 807 schorsen in afwachting van een definitieve beslissing over de vordering tot nietig- en vervallenverklaring van de merken van Sylvie Fretier, die aanhangig is bij het Tribunal de Grande Instance de Paris;
- het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: beeldmerk dat de wordelementen „MONTALE MTL MONTALE Dezign” bevat voor waren en diensten van klasse 3 — gemeenschapsmerk nr. 3 874 807

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoeker

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: Sylvie Fretier

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: nationaal beeldmerk dat de wordelementen „PIERRE MONTALE MONTALE M” bevat en nationaal beeldmerk en internationale inschrijving met de wordelementen „MTL MONTALE” voor waren van klasse 3

Beslissing van de nietigheidsafdeling: toewijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van verzoekers beroep en niet-ontvankelijkverklaring van het door Sylvie Fretier ingestelde beroep

Aangevoerde middelen: schending van regel 20 van verordening nr. 2868/95 en het beginsel van goede rechtsbedeling

Beroep ingesteld op 25 april 2013 — Aldi Einkauf/BHIM — Alifoods (Alifoods)

(Zaak T-240/13)

(2013/C 207/62)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Duitsland) (vertegenwoordigers: N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks en C. Fürsen, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Alifoods, SA (Alicante, Spanje)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 25 februari 2013 in zaak R 407/2012-4 vernietigen;
- verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: Alifoods, SA

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat het wordelement „Alifoods” bevat voor waren en diensten van de klassen 29, 32 en 35 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. B 1 825 002

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: internationaal en communautair woordmerk „ALDI” voor waren en diensten van de klassen 3, 4, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 40, 41, 42

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 25 april 2013 — Helleense Republiek/Europese Commissie

(Zaak T-241/13)

(2013/C 207/63)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: I. Chalkias, S. Papaïoannou en A. Vassilopoulou)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— het beroep toewijzen;

— uitvoeringsbesluit 2013/123/EU van de Commissie van 26 februari 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo), waarvan kennisgeving is geschied onder nummer C(2013) 981 en dat is bekendgemaakt in het PB L 67, blz. 20, nietig verklaren, wat het deel ervan betreft dat betrekking heeft op de Helleense Republiek;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Wat de financiële correcties betreft die zijn opgelegd bij het bestreden uitvoeringsbesluit 2013/123/EU van de Commissie van 26 februari 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo), waarvan kennisgeving is geschied onder nummer C(2013) 981 en dat is bekendgemaakt in het PB L 67, blz. 20, wat het deel ervan betreft dat betrekking heeft op de financiële correcties ten laste van de Helleense Republiek die van toepassing zijn op de in artikel 69 van verordening nr. 1782/2003 bedoelde steun in de sectoren rundvlees, schapen en geiten, en tabak tijdens de verkoopseizoenen 2006 en 2007, voert verzoekster de volgende middelen tot nietigverklaring aan:

Met haar eerste middel tot nietigverklaring betoogt de Helleense Republiek dat de correctie die wegens de bij de uitvoering van artikel 69 van verordening nr. 1782/2003⁽¹⁾ vastgestelde gebreken is toegepast, niet rechtmatig is en nietig moet worden verklaard op grond dat:

a) zij schending oplevert van artikel 69 van verordening nr. 1782/2003, waarvan de uitvoering door de lidstaten facultatief

is en welke bepaling de lidstaten een zeer ruime beoordelingsmarge laat voor de vaststelling van de begunstigden van de extra betaling, de subsidiabiliteitscriteria en de modaliteiten en specifieke voorwaarden voor het verrichten van de extra betaling; b) de niet-toepassing van artikel 69 van verordening nr. 1782/2003 geen schade meebrengt voor het fonds, zoals artikel 31 van verordening nr. 1290/2005⁽²⁾ verlangt om rechtmatig een financiële correctie te kunnen toepassen.

Met haar tweede middel tot nietigverklaring voert de Helleense Republiek aan dat de in de sector tabak wegens gebreken in verband met essentiële controles toegepaste correctie niet rechtmatig is en nietig moet worden verklaard op grond dat: a) de vaststelling van de Commissie dat de controles ter plaatse niet met verordening nr. 796/2004⁽³⁾ strookten, op een onjuiste uitlegging en toepassing van artikel 23 van deze verordening en een onjuiste beoordeling van de feiten berust en ontoereikend en tegenstrijdig is gemotiveerd, en b) de vaststelling van de Commissie dat er geen essentiële controles in de verwerkingsbedrijven waren verricht, op een dwaling omtrent de feitelijke omstandigheden berust.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001 (PB L 270, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 209, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 796/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem waarin is voorzien bij verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (PB L 141, blz. 18).

Beroep ingesteld op 29 april 2013 — Castell Macía/BHIM — PJ Hungary (PEPE CASTELL)

(Zaak T-242/13)

(2013/C 207/64)

Taal van het verzoekschrift: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: José Castell Macía (Elche, Spanje) (vertegenwoordigers: G. Marín Raigal, P. López Ronda, H. Mosback en G. Macias Bonilla, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Boedapest, Hongarije)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 7 februari 2013 in zaak R 1401/2012-1 in die zin te vernietigen dat de ingestelde oppositie wordt afgewezen en gemeenschapsmerkaanvraag nr. 6 798 862 voor „PEPE CASTELL” wordt toegewezen, met verwijzing van opposante in de kosten van beide instanties;
- het BHIM als verweerder te verwijzen in zijn eigen kosten en verzoekers kosten in de onderhavige procedure;
- in voorkomend geval, interveniënte te verwijzen in haar eigen kosten en verzoekers kosten in de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoeker

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „PEPE CASTELL” voor waren en diensten van de klassen 16, 25 en 39 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 6 798 862

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: PJ Hungary Szolgáltató kft

Oppositiemerk of -teken: het beeldmerk met de woordelementen „Pepe Jeans FOOTWEAR” voor waren van klasse 25

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 2 mei 2013 — MHCS/BHIM — Ambra (DORATO)

(Zaak T-249/13)

(2013/C 207/65)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: MHCS (Epernay, Frankrijk) (vertegenwoordigers: P. Boutron, N. Moya Fernández en L.-E. Balleydier, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Ambra S.A. (Warschau, Polen)

Conclusies

- het onderhavige beroep en de bijlagen ontvankelijk verklaren;
- de beslissing van de tweede kamer van beroep vernietigen;
- het BHIM en interveniënte verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat afbeelding van flessenhalsetiket en woordelement „DORATO” bevat voor waren van klasse 33 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 131 228

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: beeldmerken die afbeelding van flessenhalsetiket bevatten voor waren van klasse 33

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad

Beroep ingesteld op 2 mei 2013 — Naazneen Investments/BHIM — Energy Brands (SMART WATER)

(Zaak T-250/13)

(2013/C 207/66)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Naazneen Investments Ltd (Limassol, Cyprus) (vertegenwoordigers: P. Goldenbaum, I. Rohr en T. Melchert, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Energy Brands, Inc. (New York, Verenigde Staten)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de tweede kamer van beroep in zaak R 1101/2011-2 te vernietigen;
- verweerder in zijn eigen kosten en die van verzoekster te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan vervallenverklaring is gevorderd: het woordmerk „SMART WATER”, gemeenschapsmerkinschrijving nr. 781 153

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die vervallenverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Beslissing van de nietigheidsafdeling: vervallenverklaring van het gemeenschapsmerk

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 51, lid 1, sub a, van verordening nr. 207/2009 van de Raad

Beroep ingesteld op 6 mei 2013 — Orthogen/BHIM — Arthrex Medizinsche Instrumente (IRAP)

(Zaak T-253/13)

(2013/C 207/67)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Orthogen AG (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Finger en S. Krüger, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Arthrex Medizinsche Instrumente GmbH (Karlsfeld, Duitsland)

Conclusies

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 februari 2013 in zaak R 382/2012-1 vernietigen;

— het BHIM verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de procedure voor de kamer van beroep daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: woordmerk „IRAP” voor waren en diensten van de klassen 1, 5, 10, 42 en 44 — gemeenschapsmerk nr. 3 609 121

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: Arthrex Medizinsche Instrumente GmbH

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: absolute nietigheidsgrond; „IRAP” is een algemeen gangbare afkorting voor een bepaalde proteïne die bij een bepaalde geneeskundige respectievelijk diergeneeskundige behandeling een belangrijke rol speelt

Beslissing van de nietigheidsafdeling: toewijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen:

— schending van artikel 52, lid 1, sub a, van verordening nr. 207/2009

— schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 6 mei 2013 — Stayer Ibérica/BHIM — Korporaciya „Masternet” (STAYER)

(Zaak T-254/13)

(2013/C 207/68)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanje) (vertegenwoordiger: S. Rizzo, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: ZAO Korporaciya „Masternet” (Moskou, Rusland)

Conclusies

— de bestreden beslissing vernietigen voor zover daarbij het beroep gedeeltelijk wordt toegewezen en het gemeenschapsmerk nr. 4675881 nietig wordt verklaard voor de volgende waren:

— klasse 7: Gerei en gereedschappen; machineonderdelen met diamant voor het snijden en polijsten; boren en schijven voor het snijden voor de industrie van marmer, graniet, steen, klei, vloertegels, dakpannen, en baksteen, en in het algemeen snijgereedschappen als machineonderdelen voor zover begrepen in klasse 7.

— klasse 8: Handinstrumenten voor het schuren (schijven en slijpstenen).

— het BHIM verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: beeldmerk „STAYER” — gemeenschapsmerk nr. 4 675 881

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: de vordering tot nietigverklaring is gebaseerd op de gronden van artikel 53, lid 1, sub a, juncto artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring in haar geheel

Beslissing van de kamer van beroep: gedeeltelijke toewijzing van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 76, lid 2, 15, en 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad.

Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — Republiek Polen/ Commissie

(Zaak T-257/13)

(2013/C 207/69)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— uitvoeringsbesluit 2013/123/EU van 26 februari 2013 (kennisgeving geschied onder nummer C[2013] 981) houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) (PB L 67, blz. 20), nietig verklaren, voor zover de bedragen van 28 763 238,60 EUR en 5 688 440,96 EUR die het door de Republiek Polen erkende betaalorgaan heeft uitgekeerd, daarbij van financiering zijn uitgesloten;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

1. Met haar eerste middel betoogt verzoekster dat artikel 7, lid 4, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ en artikel 31, lid 1, van verordening (EG) nr. 1290/2005 ⁽²⁾ zijn geschonden doordat de financiële correctie op een onjuiste vaststelling van de feiten en een onjuiste uitlegging van het recht berust.

Verzoekster stelt dat de Commissie de financiële correctie op basis van een onjuiste vaststelling van de feiten en een

onjuiste uitlegging van het recht heeft toegepast, hoewel de Poolse autoriteiten de uitgaven overeenkomstig de communautaire voorschriften hadden verricht. De Republiek Polen betwist de door de Commissie verrichte juridische uitlegging en feitelijke vaststellingen met betrekking tot de beweerde tekortkomingen in de regeling inzake het beheer van maatregelen betreffende de „vervroegde uittreding”, met name, ten eerste, de verplichting dat voorafgaand aan de overdracht van het bedrijf economische activiteiten moeten zijn verricht om in aanmerking te komen voor vervroegde uittreding, ten tweede, de ontoereikendheid van het door de Poolse autoriteiten in de vorm van een verklaring aanvaarde bewijs van beroepsbekwaamheid en, ten derde, het feit dat de overnemers van de bedrijven geen sancties worden opgelegd wanneer zij niet voldoen aan de verplichting om gedurende vijf jaar als landbouwer werkzaam te zijn.

2. Volgens verzoeksters tweede middel zijn artikel 7, lid 4, vierde alinea, van verordening (EG) nr. 1258/1999, artikel 31, lid 2, van verordening (EG) nr. 1290/2005 alsook het evenredigheidsbeginsel geschonden aangezien de forfaitaire correctie helemaal niet in verhouding staat tot het gevaar van financiële verliezen voor de communautaire begroting.

— Geen van de beweerde tekortkomingen heeft tot financiële verliezen voor de Gemeenschap geleid, net zomin als een van de beweerde tekortkomingen tot dergelijke verliezen kon leiden. Volgens verzoekster was het gevaar voor dergelijke financiële verliezen hoe dan ook volstrekt marginaal.

3. Met haar derde middel stelt verzoekster dat artikel 296, lid 2, VWEU is geschonden doordat het bestreden besluit ontoereikend is gemotiveerd.

— Volgens verzoekster heeft de Commissie tot staving van de conclusies die zij uit de controlebezoeken bij drie landbouwbedrijven heeft getrokken, geen bewijzen en evenmin feitelijke of juridische vaststellingen verstrekt.

4. Verzoeksters vierde middel is gebaseerd op schending van het subsidiariteitsbeginsel.

— Verzoekster voert aan dat de Commissie het voor het beleid inzake de steun voor plattelandsontwikkeling geldende subsidiariteitsbeginsel ernstig heeft geschonden. Door hun eigen uitlegging te geven aan de programmeringsdocumenten met betrekking tot de steun voor het platteland en de vereisten voor de uitvoering van het programma in wezen zelf vast te stellen, heeft de Commissie de beoordelingsvrijheid waarover de lidstaten beschikken om de middelen ter verwezenlijking van de in de programmeringsdocumenten vastgestelde doelstellingen te kiezen, beperkt.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 160, blz. 103).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 209, blz. 1).

Beroep ingesteld op 3 mei 2013 — Matratzen Concord/BHIM — KBT (ARKTIS)

(Zaak T-258/13)

(2013/C 207/70)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Matratzen Concord GmbH (Keulen, Duitsland) (vertegenwoordiger: I. Selting, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Locarno, Zwitserland)

Conclusies

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 4 maart 2013 in zaak R 2133/2011-4 vernietigen;
- verweerder verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de procedure daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan vervallenverklaring is gevorderd: woordmerk „ARKTIS” voor waren van de klassen 20 en 24 — gemeenschapsmerk nr. 2 818 680

Houder van het gemeenschapsmerk: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita

Partij die vervallenverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekster

Beslissing van de nietigheidsafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de vordering

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 51, lid 1, sub a, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 7 mei 2013 — Frankrijk/Commissie

(Zaak T-259/13)

(2013/C 207/71)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: E. Belliard, D. Colas en C. Candat, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- gedeeltelijk nietig te verklaren uitvoeringsbesluit 2013/123/EU van de Commissie van 26 februari 2013 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht in het kader van het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (ELFPO), voor zover het de uitgaven die de Franse Republiek heeft gedaan in het kader van de subsidie Indemnités compensatoires des handicaps naturels (ICHN) (vergoedingen voor natuurlijke handicaps) van het plattelandontwikkelingsprogramma 2007-2013 uitsluit voor de begrotingsjaren 2008 en 2009;
- subsidiair, uitvoeringsbesluit 2013/123/EU gedeeltelijk nietig te verklaren, in de eerste plaats voor zover het van financiering door de Europese Unie uitsluit het gedeelte van de uitgaven van de Franse Republiek in het kader van de ICHN voor schapen die niet waren aangemeld voor steun, en in de tweede plaats voor zover het van financiering door de Europese Unie uitsluit het gedeelte van de uitgaven van de Franse Republiek in het kader van de ICHN voor schapen waarvoor controles ter plaatse zijn verricht in het kader van de controles van de identificatie van dieren of de controles van premies voor schapen;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Eerste middel, ontleend aan schending van artikel 10, leden 2 en 4, en artikel 14, lid 2, van verordening nr. 1975/2006 ⁽¹⁾, daar de Commissie heeft geoordeeld dat de Franse regering niet aan haar controleverplichtingen had voldaan door, voor runderen en schapen waarvoor premie was aangevraagd, die dieren niet te tellen bij de controles ter plaatse in het kader van de ICHN. Dit middel valt uiteen in twee onderdelen, in het kader waarvan verzoekster betoogt:
 - dat de verplichting de dieren te tellen bij de controles ter plaatse in het kader van de ICHN zich niet verdraagt met het feit dat het criterium bezettingsgraad continu geldt en met het beginsel van gelijke behandeling, en
 - dat de Commissie artikel 10, leden 2 en 4, en artikel 14, lid 2, van verordening nr. 1975/2006 onjuist heeft uitgelegd door te oordelen dat het Franse controlesysteem ongeschikt was om na te gaan of aan het criterium bezettingsgraad was voldaan.

2. Tweede middel, ontleend aan schending van artikel 2, lid 2, van verordening nr. 1082/2003 ⁽²⁾ en van artikel 26, lid 2, sub b, van verordening nr. 796/2004 ⁽³⁾ voor wat betreft de controlemodaliteiten in het kader van de identificatie van runderen of de runderpremies, nu de Commissie heeft geoordeeld dat op grond van de artikelen 10, leden 2 en 4, en 14, lid 2, van verordening nr. 1975/2006 bij een controle ter plaatse de dieren moeten worden geteld om vast te stellen of is voldaan aan het criterium bezettingsgraad.
3. Derde middel, waarmee — subsidiair — wordt betoogd dat de Commissie de toepassing van de forfaitaire correctie ten onrechte heeft uitgestrekt tot schapenbedrijven die niet in aanmerking komen voor premies voor schapen en tot runderbedrijven die zijn gecontroleerd in het kader van de runderidentificatie of de runderpremies.

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1975/2006 van de Commissie van 7 december 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad met betrekking tot de toepassing van controleprocedures en van de randvoorwaarden in het kader van de steunmaatregelen voor plattelandontwikkeling (PB L 368, blz. 74).
- ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1082/2003 van de Commissie van 23 juni 2003 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1760/2000 van het Europees Parlement en de Raad inzake de minimaal te verrichten controles overeenkomstig de identificatie- en registratieregeling voor runderen (PB L 156, blz. 9).
- ⁽³⁾ Verordening (EG) Nr. 796/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de randvoorwaarden, de modulatie en het geïntegreerd beheers- en controlesysteem waarin is voorzien bij verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers (PB L 141, blz. 18).

Beroep ingesteld op 15 mei 2013 — Skysoft Computersysteme/BHIM — British Sky Broadcasting en Sky IP International (SKYSOFT)

(Zaak T-262/13)

(2013/C 207/72)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Skysoft Computersysteme GmbH (Kleinmachnow, Duitsland) (vertegenwoordigers: P. Ehrlinger and T. Hagen, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partijen in de procedure voor de kamer van beroep: British Sky Broadcasting Group plc en Sky IP International Ltd (Isleworth, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

- de bestreden beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 20 maart 2013 vernietigen, voor zover daarbij verzoeksters beroep tegen de beslissing van de oppositieafdeling van het BHIM van 30 september 2011 werd verworpen en de oppositie van interveniënte niet werd afgewezen;
- interveniënte verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de beroepsprocedure daaronder begrepen;
- verweerder verzoeken om de bijlagen over te leggen die door interveniënte en verzoekster werden overgelegd in het kader van de oppositieprocedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „SKYSOFT” — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 4 782 645 voor waren en diensten van de klassen 9, 35, 37, 38 en 42

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partijen in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: woordmerk „SKY” voor waren en diensten van de klassen 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 en 42

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor alle litigieuze waren en diensten

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad

Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — Lausitzer Früchteverarbeitung/BHIM — Rivella International (holzmittel)

(Zaak T-263/13)

(2013/C 207/73)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Lausitzer Früchteverarbeitung GmbH (Sohland, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Weiß, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Rivella International AG (Rothrist, Zwitserland)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 21 februari 2013 in zaak R 1968/2011-1 vernietigen;
- de bestreden beslissing aldus wijzigen dat de oppositie van de opposant wordt afgewezen;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de procedure voor de kamer van beroep daaronder begrepen, of interveniënte verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de procedure voor de kamer van beroep daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat het wordelement „holzmiichel” bevat voor waren en diensten van de klassen 21, 24, 32, 33 en 38 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 8 904 278

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: Rivella International AG

Oppositiemerk of -teken: internationale inschrijving van de beeldmerken die de wordelementen „Michel” en „Michel POWER” bevatten voor waren van de klassen 29, 30, 32 en 33

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en afwijzing van de inschrijvingsaanvraag

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 20 mei 2013 — Polo/Lauren/BHIM — FreshSide (Afbeelding van jongen op fiets met houten hamer)

(Zaak T-265/13)

(2013/C 207/74)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: The Polo/Lauren Company, LP (New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: S. Davies, Solicitor, J. Hill, Barrister, en R. Black, Solicitor)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: FreshSide Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

- de beslissing van 1 maart 2013 van de tweede kamer van beroep in zaak R 15/2012-2 vernietigen;
- verweerder verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat jongen op fiets met houten hamer weergeeft voor waren van de klassen 18, 25 en 28 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 8 766 917

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: beeldmerk dat polospeler te paard weergeeft voor waren van de klassen 9, 18, 20, 21, 24 en 25

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, en lid 5, van verordening nr. 207/2009 van de Raad

Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — Italiaanse Republiek/Europese Commissie

(Zaak T-268/13)

(2013/C 207/75)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- besluit C(2013) 1264 def. van de Commissie van 7 maart 2013, betekend op 11 maart daaraanvolgend, nietig verklaren op grond van de in de drie middelen uiteengezette redenen;
- de Commissie verwijzen in de kosten

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep komt de Italiaanse regering op tegen besluit C(2013) 1264 def. van de Europese Commissie van 7 maart 2013, betekend op 11 maart daaraanvolgend, waarbij de Commissie, in uitvoering van het arrest van het Hof van Justitie van 17 november 2011 in zaak C-496/09, de Italiaanse Republiek heeft gelast een bedrag van 16 533 000 EUR te betalen als dwangsom.

Met dat arrest had het Hof de Italiaanse Republiek onder meer veroordeeld tot betaling aan de Europese Commissie op de rekening „Eigen middelen van de Europese Unie” van een dwangsom waarvan het bedrag wordt berekend door het basisbedrag van 30 miljoen EUR te vermenigvuldigen met het percentage van de onrechtmatige steun ten opzichte van het totaalbedrag dat nog niet is teruggevorderd op de datum van uitspraak van het onderhavige arrest, per halfjaar vertraging bij het treffen van de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van het arrest van 1 april 2004, Commissie/Italië (C-99/02).

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Schending van artikel 260, lid 1 en lid 3, tweede alinea, VWEU: schending van het ten uitvoer te leggen arrest (arrest van 17 november 2011, Commissie/Italië, C-496/09) wegens de onjuiste uitlegging van dat punt van het arrest waarin ter berekening van de dwangsom het „[...]bedrag dat nog niet is teruggevorderd op de datum van uitspraak van het onderhavige arrest” als referentiepunt wordt genomen.

Volgens de Italiaanse regering moet dat punt van het ten uitvoer te leggen arrest aldus worden uitgelegd dat de in aanmerking te nemen datum niet de datum van uitspraak van het arrest is, maar de datum waarop in de procedure de fase van de bewijsvergaring is beëindigd, te weten het ogenblik waarop de processuele feitelijke situatie op basis waarvan het Hof het geschil heeft beslecht, is vastgelegd. Volgens de Italiaanse regering moet met het oog op de vermindering van de halfjaarlijkse dwangsom namelijk rekening worden gehouden met de maatregelen van terugvordering die zij in de loop van de procedure, maar na afsluiting van het onderzoek heeft genomen.

2. Schending van artikel 260, lid 1 en lid 3, tweede alinea, VWEU: schending van het ten uitvoer te leggen arrest wegens de onjuiste uitlegging van het punt van dat arrest waarin is bepaald dat voor de berekening van de dwangsom die halfjaarlijks is verschuldigd, geen rekening moet worden gehouden met de steun „waarvan de terugvordering nog niet heeft plaatsgevonden of niet is bewezen aan het einde van de betrokken periode”.

— Volgens de Italiaanse regering moet dat punt van het ten uitvoer te leggen arrest aldus worden uitgelegd dat, met het oog op voornoemde beoordeling, het verzamelen van bewijselementen tijdens de referentieperiode van zes maanden van belang is en niet het feit dat deze elementen binnen die periode van zes maanden ter kennis van de Commissie zijn gebracht. De Italiaanse rege-

ring is namelijk van mening dat de tegengestelde uitlegging van de Europese Commissie — volgens welke op de Italiaanse Republiek de verplichting rust de bewijzen voor de berekening van de halfjaarlijkse dwangsom ten laatste op de laatste dag van die periode van zes maanden over te leggen, zodat de bedragen waarvan de terugvordering weliswaar tijdens die periode is gebeurd, maar die pas achteraf aan de Commissie zijn meegedeeld, van de berekening zijn uitgesloten — in strijd is met het beginsel van loyale samenwerking en niet is gerechtvaardigd door de doelstelling van het door het Hof opgelegde voorschrift en in feite leidt tot een onaanvaardbare inkorting van de termijn waarover de Italiaanse autoriteiten beschikt om dat voorschrift na te komen en aldus het bedrag van de halfjaarlijkse dwangsom te verminderen.

3. Schending van artikel 260, lid 1, en lid 3, tweede alinea, VWEU: schending van het ten uitvoer te leggen arrest wat betreft de schuldvorderingen op ondernemingen in „surveillance van betaling” of „onder toezicht”.

— Het besluit trekt namelijk van de steun die verschuldigd was bij het verstrijken van de referentieperiode van zes maanden niet de in het kader van de desbetreffende insolventieprocedures ingediende schuldvorderingen op die bedrijven af, hoewel het volgens de Italiaanse regering schuldvorderingen betreft met betrekking tot de welke de lidstaat de vereiste zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd en die dus moeten worden uitgesloten van het bedrag van de steun die krachtens het ten uitvoer te leggen arrest verschuldigd is.

Hogere voorziening ingesteld op 19 mei 2013 door Markus Brune tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 21 maart 2013 in zaak F-94/11, Brune/Commissie

(Zaak T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirerende partij: Markus Brune (Brussel, België) (vertegenwoordiger: H. Mannes, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

— het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 21 maart 2013 in zaak F-94/11 te vernietigen;

subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken;

— de verwerende partij te verwijzen in de kosten van de beide instanties.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij met name aan:

1. Eerste middel, ontleend aan het ontbreken van een rechterlijke beoordeling bij het onderzoek van de verplichting tot herhaling van het examen
 - Het bestreden arrest houdt er geen rekening mee dat de herhaling van het mondelinge examen ter uitvoering van het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 29 september 2010, Brune/Commissie (F-5/08, hierna: „arrest Brune”), in strijd is met de beginselen van gelijke behandeling en van de objectiviteit van de beoordelingen alsmede met artikel 266 VWEU,
 - de rechtsoverwegingen van het arrest bevatten onjuiste rechterlijke beoordelingen en een foutieve en ten dele tegenstrijdige beoordeling van de feiten, met name gelet op de voorwaarden van artikel 266 VWEU, het verbod van discriminatie en het vereiste van samenhangende beoordelingscriteria.
2. Tweede middel, ontleend aan het niet in aanmerking nemen van alternatieve mogelijkheden voor een oplossing
 - Het bestreden arrest wijst bij de uitvoering van het arrest Brune alternatieve mogelijkheden voor een oplossing af, die volgens vaste rechtspraak in casu vereist zouden zijn, en wel op grond van een rechtens onjuiste motivering,
 - bij het onderzoek van de alternatieve mogelijkheden voor een oplossing gaat het arrest met name uit van een onjuiste uitlegging van het beginsel van gelijke behandeling en van de objectiviteit van de beoordelingen, van artikel 27 van het Ambtenarenstatuut en van de aankondiging van vergelijkend onderzoek.
3. Derde, subsidiair aangevoerde middel, ontleend aan onjuiste beoordeling van procedurefouten bij de voorbereiding van de herhaling van het examen
 - De uiteenzettingen in het arrest betreffende de tijdige oproep, betreffende de juiste informatie over de leden van de jury en betreffende de informatie over het toepasselijke recht bevatten aanzienlijk fouten bij de beoordeling van de feiten en van de organisatieplicht van de verwerende partij,
 - in het arrest wordt geen uitspraak gedaan over de ongelijke behandeling van de rekwirerende partij gelet op de verstrekking van aanvullende informatie aan een andere kandidate in een parallelle procedure,
 - met betrekking tot de aangevoerde partijdigheid van de jury beperkt het bestreden arrest zich tot een onderzoek van het gebrek aan bewijs van discriminatie van de rekwirerende partij, zonder in te gaan op de bezorgdheid over de partijdigheid bij de herhaling van het examen.
4. Vierde middel, ontleend aan de ontorechte afwijzing van het derde, het vierde en het vijfde verzoek van de rekwirerende partij

- Het arrest miskent de mogelijkheid, algemene vaststellingen te doen die niet het karakter van een concrete verplichting voor de organen van de EU hebben,
 - het arrest legt de vordering tot compensatie van het ondervonden nadeel aldus uit dat deze niet strekt tot vergoeding van schade, ofschoon dit in de mondelinge behandeling uitdrukkelijk duidelijk is gemaakt,
 - het arrest miskent de uit artikel 266 VWEU volgende verplichting om het ondervonden nadeel ook ambtshalve zonder uitdrukkelijke vordering te compenseren.
5. Vijfde middel, ontleend aan een discriminerende beslissing omtrent de kosten

Het bestreden arrest discrimineert de rekwirerende partij in vergelijking met de procedure in zaak F-42/11, Honnefelder/Commissie, aangezien het een in die zaak relevante omstandigheid in de zin van artikel 87, lid 2, van het Reglement van de procesvoering niet ook ten behoeve van de rekwirerende partij heeft onderzocht.

Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — SACBO/Commissie en TEN-T EA

(Zaak T-270/13)

(2013/C 207/77)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Società per l'aeroporto civile di Bergamo Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Italië) (vertegenwoordigers: M. Muscardini en G. Greco, advocaten)

Verwerende partijen: Agenzia esecutiva per la rete transeuropea di trasporto, Europese Commissie

Conclusies

- het bestreden besluit nietig verklaren voor zover daarbij is geoordeeld dat sommige externe kosten niet voor vergoeding in aanmerking komen zodat de verschuldigde cofinanciering wordt verminderd en om terugbetaling van 158 517,54 EUR wordt verzocht, met alle daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen;
- verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen het besluit van 18 maart 2013 van het Uitvoerend Agentschap voor het trans-Europees vervoersnetwerk (TEN-T EA) betreffende de „Sluiting van de actie 2009-IT-91407-S- „Studie met het oog op de intermodale ontwikkeling van de luchthaven van Bergamo-Orio al Serio” — Besluit C(2010) 4456 (¹) van de Commissie”, voor zover daarin is vastgesteld dat de kosten die betrekking hebben op de activiteiten 1, 2.1, 4, 5, 6 en 7, die reeds sinds geruime tijd zijn voltooid, niet voor vergoeding en dus niet voor financiering in aanmerking komen, en terugbetaling van het bedrag van 158 517,54 EUR wordt gevorderd.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan.

1. Schending van artikel 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 680/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 alsook van de artikelen III.4.2.2 en III.4.2.3 van besluit C(2010)4456 van de Commissie van 24 juni 2010.

— In dit verband wordt aangevoerd dat de procedure van „aangifte” van artikel III.4.2.3 van het besluit houdende toekenning van de financiering niet is gevolgd.

2. Schending van artikel 17, leden 2 en 6, van richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004, van artikel 296, lid 2, VWEU en van artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook van artikel II.2.3 van besluit C(2010) 4456 van de Commissie van 24 juni 2010.

Verzoekster voert in dat verband aan dat:

— de motivering tegenstrijdig is waar deze enerzijds vaststelt dat er een ongerechtvaardigde „opsplitsing van de overeenkomsten” heeft plaatsgevonden, maar anderzijds stelt dat „het voorwerp van de overeenkomsten” „zodanig verbonden” was dat deze in één enkele gunningsprocedure hadden moeten worden behandeld;

— ten onrechte is vastgesteld dat sprake is van een opsplitsing van één enkele opdracht, aangezien dit door de inhoud van besluit C(2010)4456 van de Commissie van 24 juni 2010 wordt tegengesproken;

— er geen sprake is van enige „splitting up” van overeenkomsten of van enige „onderverdeling van projecten”;

— richtlijn 2004/17/EG niet van toepassing is op de overeenkomsten beneden de drempel wegens het ontbreken van grensoverschrijdend belang.

3. Schending van artikel I.3.1 van besluit C(2010)4456 van de Commissie van 24 juni 2010, van artikel 41, lid 2, sub c, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 296 het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, alsook van het vertrouwensbeginsel.

Verzoekster voert in dat verband aan dat:

— de motivering tegenstrijdig is omdat zij in strijd is met de omstandigheid dat TEN-T EA reeds haar erkenning en goedkeuring heeft gegeven aan het strategisch actieplan (SAP) en aan het voortgangsverslag (ASR);

— de activiteiten van SACBO overeenstemmen met die waarop de cofinanciering betrekking heeft.

4. Schending van artikel 40, lid 2, sub b, c en d, van richtlijn 2004/17/EG

Verzoekster voert in dat verband aan dat:

— richtlijn 2004/17/EG niet van toepassing is op de overeenkomsten waarop de cofinanciering betrekking heeft omdat zij betrekking hebben op „studie” en „onderzoek”;

— de gunning via een aanbesteding niet mogelijk was wegens de in het besluit van cofinanciering opgelegde termijnen.

5. Schending van het evenredigheidsbeginsel

Volgens verzoekster heeft verweerster het evenredigheidsbeginsel geschonden door op de aangevoerde schending een strengere regeling toe te passen dan die welke is voorzien voor gevallen van beëindiging van de cofinanciering.

(¹) „Closure of Action nr. 2009-IT-91407-S- „STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY” — Commission Decision C(2010) 4456”

Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — Max Mara Fashion Group/BHIM — Mackays Stores (M&Co.)

(Zaak T-272/13)

(2013/C 207/78)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Max Mara Fashion Group Srl (Turijn, Italië) (vertegenwoordiger: F. Terrano, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

— vernietiging van de bestreden beslissing van de tweede kamer van beroep van 7 maart 2013 in zaak R 1199/2012-2;

— verwijzing van het BHIM in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk dat het woordelement „M&Co.” bevat voor waren en diensten van de klassen 25 en 35 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9 128 679

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoekster

Oppositiemerk of -teken: beeldmerk dat het wordelement „MAX&Co.” bevat voor waren en diensten van de klassen 18, 24, 25, 35, 42

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009

Beroep ingesteld op 17 mei 2013 — Sarafraz/Raad

(Zaak T-273/13)

(2013/C 207/79)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (vertegenwoordiger: T. Walter, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— verordening (EU) nr. 206/2013 van de Raad van 11 maart 2013 tot uitvoering van artikel 12, lid 1, van verordening (EU) nr. 359/2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Iran, nietig verklaren voor zover zij Mohammad Sarafraz betreft;

— verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Schending van verzoekers recht van verdediging

— De Raad heeft verzoekers recht op daadwerkelijke rechterlijke bescherming en in het bijzonder het motiveringsvereiste geschonden, aangezien hij geen afdoende motivering heeft gegeven voor verzoekers opname in de bijlage bij de bestreden uitvoeringsverordening.

— De Raad heeft verzoekers recht om te worden gehoord geschonden, aangezien hij verzoeker niet de in artikel 12, lid 2, van verordening (EU) nr. 359/2011⁽¹⁾ voorziene mogelijkheid heeft geboden om een standpunt in te nemen over de opneming op de sanctielijst en de Raad daardoor tot heroverweging te brengen.

2. Geen grondslag voor verzoekers opname op de sanctielijst

— Uit de door de Raad opgegeven redenen voor verzoekers opname op de sanctielijst kan niet worden afgeleid op welke rechtsgrondslag de Raad zich daarvoor heeft gebaseerd.

— De Raad heeft de feiten kennelijk onjuist beoordeeld door verzoeker op de lijst in bijlage bij de bestreden uitvoeringsverordening op te nemen.

— In het bijzonder kan de enige concrete grond die de Raad in de sanctielijst vermeldt verzoekers opname op de sanctielijst niet rechtvaardigen.

3. Schending van het verbod van dubbele bestraffing voor hetzelfde feit (*ne bis in idem*)

— De enige door de Raad vermelde concrete grond voor verzoekers opname op de lijst is reeds door de Britse autoriteit voor mediatoezicht gesanctioneerd.

— De Raad voert niet aan dat er, ondanks of na die sanctie, andere schendingen zijn geweest die de opname op de sanctielijst zouden rechtvaardigen.

4. Schending van verzoekers omroepvrijheid, zijn vrijheid van meningsuiting, zijn bewegingsvrijheid en zijn eigendomsrecht

— Verzoekers opname op de sanctielijst vormt een niet-gerechtvaardigde en onevenredige aantasting van zijn mediavrijheid en zijn vrijheid van meningsuiting, die in het bijzonder erop is gericht verzoeker of de door hem geleide radio-omroep te hinderen bij rapportage van of naar Europa.

— Verzoekers opname op de sanctielijst vormt een niet-gerechtvaardigde en onevenredige aantasting van andere beschermde grondrechten (eigendomsrecht, beroepsvrijheid, bewegingsvrijheid).

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 359/2011 van de Raad van 12 april 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Iran (PB L 100, blz. 1).

Beroep ingesteld op 17 mei 2013 — Emadi/Raad

(Zaak T-274/13)

(2013/C 207/80)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Hamid Reza Emadi (Teheran, Iran) (vertegenwoordiger: T. Walter, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- verordening (EU) nr. 206/2013 van de Raad van 11 maart 2013 tot uitvoering van artikel 12, lid 1, van verordening (EU) nr. 359/2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Iran, nietig verklaren voor zover zij Hamid Reza Emadi betreft;
- verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Schending van verzoekers recht van verdediging

- De Raad heeft verzoekers recht op daadwerkelijke rechterlijke bescherming en in het bijzonder het motiveringsvereiste geschonden, aangezien hij geen afdoende motivering heeft gegeven voor verzoekers opname in de bijlage bij de bestreden uitvoeringsverordening.
- De Raad heeft verzoekers recht om te worden gehoord geschonden, aangezien hij verzoeker niet de in artikel 12, lid 2, van verordening (EU) nr. 359/2011 ⁽¹⁾ voorziene mogelijkheid heeft geboden om een standpunt in te nemen over de opname op de sanctielijst en de Raad daardoor tot heroverweging te brengen.

2. Geen grondslag voor verzoekers opname op de sanctielijst

- Uit de door de Raad opgegeven redenen voor verzoekers opname op de sanctielijst kan niet worden afgeleid op welke rechtsgrondslag de Raad zich daarvoor heeft gebaseerd.
- De Raad heeft de feiten kennelijk onjuist beoordeeld door verzoeker op de lijst in bijlage bij de bestreden uitvoeringsverordening op te nemen.
- In het bijzonder kan de enige concrete grond die de Raad in de sanctielijst vermeldt verzoekers opname op de sanctielijst niet rechtvaardigen.

3. Schending van het verbod van dubbele bestraffing voor hetzelfde feit (*ne bis in idem*)

- De enige door de Raad vermelde concrete grond voor verzoekers opname op de lijst is reeds door de Britse autoriteit voor mediatoezicht gesanctioneerd.
- De Raad voert niet aan dat er, ondanks of na die sanctie, andere schendingen zijn geweest die de opname op de sanctielijst zouden rechtvaardigen.

4. Schending van verzoekers omroepvrijheid, zijn vrijheid van meningsuiting, zijn bewegingsvrijheid en zijn eigendomsrecht

- Verzoekers opname op de sanctielijst vormt een niet-gerechtigde en onevenredige aantasting van zijn mediavrijheid en zijn vrijheid van meningsuiting, die in het bijzonder erop is gericht verzoeker of de door hem geleide radio-omroep te hinderen bij rapportage van of naar Europa.
- Verzoekers opname op de sanctielijst vormt een niet-gerechtigde en onevenredige aantasting van andere beschermde grondrechten (eigendomsrecht, beroepsvrijheid, bewegingsvrijheid).

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 359/2011 van de Raad van 12 april 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Iran (PB L 100, blz. 1).

Beroep ingesteld op 23 mei 2013 — Italië/Commissie

(Zaak T-275/13)

(2013/C 207/81)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EP-SO/AD/249/13 voor de vorming van twee reservelijsten van 37 en 27 kandidaten voor de aanwerving van administrateurs (AD 7) op de vakgebieden macro-economie en financiële economie nietig te verklaren;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EP-SO/AD/249/13 voor de vorming van twee reservelijsten van 37 en 27 kandidaten voor de aanwerving van administrateurs (AD 7) op de vakgebieden macro-economie en financiële economie.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Eerste middel: schending van de artikelen 263, 264 en 266 VWEU
 - De Commissie heeft het gezag van het arrest van gewijsde van het arrest van het Hof in de zaak C-556/10 P geschonden, waarin aankondigingen op grond waarvan deelnemers aan algemene vergelijkende onderzoeken van de Unie alleen Engels, Frans en Duits als tweede taal kunnen opgeven, onrechtmatig zijn verklaard.
2. Tweede middel: schending van artikel 342 VWEU en van de artikelen 1 en 6 van verordening nr. 1/58.
 - Door te bepalen dat slechts drie talen als tweede taal kunnen worden opgegeven voor deelneming aan algemene vergelijkende onderzoeken van de Unie heeft de Commissie in werkelijkheid een nieuwe taalregeling van de instellingen ingevoerd, ofschoon de Raad dienaangaande over een exclusieve bevoegdheid beschikt.
3. Derde middel: schending van artikel 12 EG (thans artikel 18 VWEU), artikel 22 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 6, lid 3, EU, artikel 1, leden 2 en 3, van bijlage III bij het ambtenarenstatuut, de artikelen 1 en 6 van verordening nr. 1/58, en de artikelen 1 quinquies, leden 1 en 6, 27, lid 2, en 28, aanhef en sub f, van het ambtenarenstatuut.
 - De door de Commissie aangebrachte beperking op de taalkeuze is discriminerend, nu op grond van bovengenoemde bepalingen aan de Europese burger en de functionaris van de instellingen geen taalkundige beperkingen mogen worden opgelegd die niet algemeen en objectief zijn vastgelegd in interne reglementen van de instellingen overeenkomstig artikel 6 van verordening nr. 1/58 — die tot op heden niet zijn vastgesteld — en dergelijke beperkingen niet mogen worden opgelegd zonder een specifiek met redenen omkleed dienstbelang.
4. Vierde middel: schending van artikel 6, lid 3, EU voor zover op grond daarvan het vertrouwensbeginsel behoort tot de grondrechten zoals zij voortvloeien uit de constitutionele tradities die de lidstaten gemeen hebben.
 - De Commissie heeft het vertrouwen van de burger geschonden dat als tweede taal om het even welke taal van de Unie kan worden gekozen. Dit was tot eind 2007 steeds mogelijk en is bevestigd in het arrest van het Hof in zaak C-566/10 P.
5. Vijfde middel: misbruik van bevoegdheid en schending van essentiële regels verband houdend met de aard en het doel van aankondigingen van vergelijkende onderzoeken.
 - Door vooraf algemeen te bepalen dat slechts drie talen als tweede taal kunnen worden gekozen heeft de Commissie in feite de toetsing van de talenkennis van de kandidaten verlegd naar het stadium van de aankondiging en de toelatingseisen, terwijl die toetsing in het kader van het vergelijkend onderzoek dient plaats te vinden. Daardoor wordt de talenkennis beslissend ten opzichte van de beroepsbekwaamheden.
6. Zesde middel: schending van de artikelen 18 en 24, lid 4, VWEU, artikel 22 van het Handvest van de grondrechten van de Unie, artikel 2 van verordening nr. 1/58 en artikel 1 quinquies, leden 1 en 6, van het ambtenarenstatuut.
 - Doordat sollicitaties alleen mogen worden ingediend in het Engels, het Frans of het Duits en EPSO de sollicitant mededelingen over het verloop van het vergelijkende onderzoek in dezelfde taal toestuurt, wordt afbreuk gedaan aan het recht van de burger van de Unie, in zijn eigen taal met de instellingen te communiceren, en wordt een aanvullende discriminatie ingevoerd ten nadele van degene die niet beschikt over een grondige kennis van een van die drie talen.
7. Zevende middel: schending van de artikelen 1 en 6 van verordening nr. 1/58, de artikelen 1 quinquies, leden 1 en 6, en 28, aanhef en sub f, van het ambtenarenstatuut, artikel 1, lid 1, sub f, van bijlage III van het ambtenarenstatuut, en artikel 296, lid 2, VWEU (gebrek aan motivering), alsmede van het evenredigheidsbeginsel. Onjuiste voorstelling van de feiten.
 - De Commissie heeft als reden voor de beperking tot drie talen aangevoerd dat nieuwe personeelsleden vanaf het begin binnen de instelling moeten kunnen communiceren. Deze motivering strookt niet met de feiten omdat niet vaststaat dat de drie betrokken talen tussen taalgroepen binnen de instelling het meest worden gebruikt om te communiceren, en is onevenredig gelet op de beperking van een grondrecht zoals het recht om geen discriminatie op grond van taal te ondergaan.

—————

**Beroep ingesteld op 15 mei 2013 — Now Wireless/BHIM
— Starbucks (HK) (now)**

(Zaak T-278/13)

(2013/C 207/82)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Now Wireless Ltd (Guildford, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordiger: T. Alkin, barrister)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij voor de kamer van beroep: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, China)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beslissing te vernietigen;

— gemeenschapsmerkschrijving nr. 1 421 700 vervallen te verklaren wegens niet-gebruik;

— de houder van dit merk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan vervallenverklaring is gevorderd: beeldmerk dat het wordelement „now” bevat voor diensten van de klassen 35, 41 en 42 — gemeenschapsmerk nr. 1 421 700

Houder van het gemeenschapsmerk: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Partij die vervallenverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekster

Beslissing van de nietigheidsafdeling: gedeeltelijke vervallenverklaring van de gemeenschapsmerkschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 51, lid 1, sub a, en lid 2, van verordening (EG) nr. 207/2009.

Beroep ingesteld op 24 mei 2013 — Ezz e.a./Raad

(Zaak T-279/13)

(2013/C 207/83)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egypte), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Caïro, Egypte), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Londen, Verenigd Koninkrijk), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Egypte) (vertegenwoordigers: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, Barrister, en J. Binns, Solicitor)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

— nietigverklaring van besluit 2013/144/GBVB van de Raad van 21 maart 2013 tot wijziging van besluit 2011/172/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen vanwege de situatie in Egypte (PB L 82, blz. 54) en van verordening (EU) nr. 270/2011 van de Raad van 21 maart 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, entiteiten en lichamen in verband met de situatie in Egypte (PB L 76, blz. 4), zoals verlengd bij het besluit van de Raad van 21 maart 2013, voor zover zij verzoekers betreffen;

— verwijzing van verweerder in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekers baseren hun beroep krachtens artikel 263 VWEU op de volgende middelen.

1. Eerste middel: (a) besluit 2013/144/GBVB van de Raad miste een geschikte rechtsgrondslag aangezien het niet voldeed aan het vereiste van artikel 29 WEU; en (b) verordening (EU) nr. 270/2011 kon niet worden verlengd aangezien zij niet voldeed aan de vereisten van haar gestelde rechtsgrondslag: artikel 215, lid 2, VWEU.
2. Tweede middel: niet voldaan is aan het criterium voor de vaststelling van beperkende maatregelen als bedoeld in artikel 1 van besluit 2011/172/GBVB van de Raad en in artikel 2 van verordening (EU) nr. 270/2011 van de Raad. Bovendien stellen verzoekers dat verweerders rechtvaardiging voor de vaststelling van beperkende maatregelen tegen hen heel vaag, niet specifiek, ongestaafd, ongerechtvaardigd en onvoldoende is tot rechtvaardiging van de toepassing van deze maatregelen
3. Derde middel: verweerder heeft verzoekers' rechten van de verdediging en recht op daadwerkelijke rechterlijke bescherming geschonden doordat (a) de beperkende maatregelen niet voorzien in een procedure waarbij verzoekers de bewijsstukken aan de grondslag van het besluit tot bevestiging van hun tegoeden worden meegedeeld of zij daarover zinvolle opmerkingen kunnen maken; (b) de motivering algemene, ongestaafde en vage beweringen van vervolgingen bevatten; en (c) verweerder onvoldoende informatie heeft verstrekt om verzoekers in staat te stellen daadwerkelijk hun standpunt kenbaar te maken, waardoor een rechter niet kan beoordelen of het besluit en de beoordeling van de Raad onderbouwd waren en op overtuigende bewijsstukken waren gebaseerd.
4. Vierde middel: verweerder gaf verzoekers onvoldoende redenen voor hun opname in de bestreden maatregelen in strijd met zijn verplichting tot duidelijke uiteenzetting van de werkelijke en specifieke motivering ter rechtvaardiging van zijn besluit, met inbegrip van de specifieke individuele redenen die ertoe hebben geleid dat verzoekers aansprakelijk zijn geacht voor verduistering van Egyptisch overheidsgegeld.
5. Vijfde middel: verweerder heeft zonder rechtvaardiging of buiten evenredigheid verzoekers eigendomsrechten en reputatie geschonden
6. Zesde middel: de opname door verweerder van verzoekers in de lijst van personen op wie de beperkende maatregelen van toepassing zijn, is gebaseerd op een kennelijk onjuiste beoordeling.

Beroep ingesteld op 22 mei 2013 — Iglotex/BHIM — Iglo Foods Group (IGLOTEX)

(Zaak T-282/13)

(2013/C 207/84)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Iglotex SA (Skórcz, Polen) (vertegenwoordigers: I. Helbig, P. Hansmersmann en S. Rengshausen, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Iglo Foods Group Ltd (Feltham, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- vernietiging van de beslissing van de oppositieafdeling;
- verwijzing van het BHIM in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: gemeenschapsbeeldmerk met het wordelement „IGLOTEX”, gemeenschapsmerkaanvraag nr. 9238367, voor waren van de klassen 29 en 30

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: woordmerk „IGLO” voor waren van de klassen 29 en 30 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 5740238

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor alle betwiste waren

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009

Hogere voorziening ingesteld op 22 mei 2013 door Luigi Marcuccio tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 maart 2013 in zaak F-131/12, Marcuccio/Commissie

(Zaak T-283/13 P)

(2013/C 207/85)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirerende partij: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beschikking volledig en zonder enige uitzondering te vernietigen;
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die welke zijn aangevoerd in zaak T-203/13 P, Marcuccio/Commissie.

Hogere voorziening ingesteld op 22 mei 2013 door Luigi Marcuccio tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 11 maart 2013 in zaak F-17/12, Marcuccio/Commissie

(Zaak T-284/13 P)

(2013/C 207/86)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirerende partij: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- de bestreden beschikking volledig en zonder enige uitzondering te vernietigen;
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als die welke zijn aangevoerd in zaak T-203/13 P, Marcuccio/Commissie.

Beroep ingesteld op 24 mei 2013 — Husky CZ/BHIM — Husky of Tostock (HUSKY)

(Zaak T-287/13)

(2013/C 207/87)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Husky CZ s.r.o. (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: L. Lorenc, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

- de bestreden beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 14 maart 2013 vernietigen;
- het BHIM en Husky of Tostock Limited verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan vervallenverklaring is gevorderd: woordmerk „HUSKY” voor waren van de klassen 3, 9, 14, 16, 18 en 25 — gemeenschapsmerk nr. 152 546

Houder van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Partij die vervallenverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekster

Beslissing van de nietigheidsafdeling: gedeeltelijke vervallenverklaring van de gemeenschapsmerkschrijving

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 51, lid 1, sub a, van verordening nr. 207/2009 van de Raad

Beroep ingesteld op 30 mei 2013 — Italië/Commissie

(Zaak T-295/13)

(2013/C 207/88)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, gemachtigde)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de rectificatie van de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/177/10, de rectificatie van de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/178/10 en de rectificatie van de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AD/179/10, bekend gemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie C 82 A van 21 maart 2013, nietig verklaren;
- bijgevolg de gerectificeerde aankondigingen nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten komen overeen met die in zaak T-275/13, Italiaanse Republiek/Commissie.

Beroep ingesteld op 3 juni 2013 — SACE en SACE BT/Commissie

(Zaak T-305/13)

(2013/C 207/89)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partijen: SACE SpA (Rome, Italië), SACE BT SpA (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: M. Siragusa en G. Rizza, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- het besluit in zijn geheel nietig te verklaren, of, subsidiair, gedeeltelijk nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten;
- alle andere maatregelen, waaronder onderzoeksmaatregelen, te gelasten die het passend oordeelt.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen drie middelen aan.

Het onderhavige beroep is gericht tegen besluit C (2013) 1501 def. van de Commissie van 20 maart 2013 waarbij gedeeltelijke terugvordering is gelast van de steun die was verleend aan SACE BT, een maatschappij voor kortlopende exportkredietverzekeringen. Het gaat in het bijzonder om kapitaalinjecties die in 2009 zijn verricht door de moedermaatschappij, SACE SpA, die in handen is van de Staat, en de herverzekeringsdekking die aan SACE BT is verstrekt. Volgens de Commissie heeft SACE in geen

van beide gevallen rekening gehouden met het risicoprofiel van de investeringen en heeft zij zich derhalve niet gedragen als een investeerder handelend in een markteconomie.

1. Eerste middel: de litigieuze maatregelen waren niet toerekenbaar aan de Italiaanse Staat

— In dit verband betogen verzoeksters dat de raad van bestuur van SACE SpA de litigieuze maatregelen niet heeft getroffen in opdracht van de openbare autoriteiten of om tegemoet te komen aan eisen van de overheid, maar in de uitoefening van zijn volle commerciële en strategische autonomie, waarbij hij — net zoals voor al zijn andere commerciële beslissingen — de typische marktlogica heeft gevolgd, zonder dat de toenmalige enige aandeelhouder, het ministerie van Economie en Financiën, daarbij controle of toezicht uitoefende dan wel toestemming of leiding gaf.

2. Tweede middel: de tweede maatregel zou SACE BT een voordeel hebben verschaft

— In dit verband betogen verzoeksters dat SACE SpA haar beslissing om herverzekeringcapaciteit te verstrekken, en zo gebruik te maken van de kansen geboden door een fase van de economische cyclus waarin de verzekeringspremies hoog waren, heeft genomen zonder de bedoeling SACE BT subsidies of steun te verlenen. Voorts heeft alleen de moedermaatschappij economisch voordeel uit de herverzekeringrelatie getrokken. Bovendien vinden de opmerkingen van de Commissie over de positieve correlatie tussen de omvang van het genomen risico en het toegepaste tarief geen steun in de referentieliteratuur of in de marktpraktijk, ook niet wat specifiek SACE BT betreft. Ten slotte kan de poging van de Commissie niet overtuigen, om de *rule of thumb* die zij — zonder nadere motivering — heeft toegepast in het geval van het Portugese stelsel inzake kortlopende exportkredietverzekeringen, te „transponeren” naar andere situaties en maatregelen ten bewijze dat de aan SACE SpA betaalde commissie ten minste 10 % hoger had moeten zijn dan de commissie die particuliere herverzekeraars aanrekenen voor het door hen aanvaarde geringere deel van de herverzekering en het risico.

3. Derde middel: de derde en de vierde maatregel hebben SACE BT geen voordeel verschaft

— Met de twee herkapitalisaties in 2009 heeft SACE SpA, ook zonder een raming van de toekomstige cash flow van SACE BT die de verwachting ondersteunde dat de onderneming ten minste op de lange termijn voldoende rendabel zou zijn, de waarde van de enorme investering veiliggesteld die zij ten tijde van de oprichting ervan, amper vijf jaar voordien, had gedaan. Voorts stelt SACE SpA dat de liquidatie van haar dochteronderneming het gehele SACE-concern zou hebben blootgesteld aan het risico op schade in de vorm van waardevermindering en/of een lagere kredietwaardigheid, ten

belope van een veel hoger bedrag dan het nog uitstaande kapitaal zoals dat eind 2009 was geraamd. De Commissie is voorbijgegaan aan de ruime beoordelingsmarge van de publieke investeerder en heeft, louter op basis van een hypothetische voorzichtige en bezonnen particuliere investeerder in dezelfde omstandigheden zou hebben gemaakt, haar eigen beoordeling in de plaats gesteld van die van SACE SpA.

Beroep ingesteld op 4 juni 2013 — Capella/BHIM — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)

(Zaak T-307/13)

(2013/C 207/90)

Taal van het verzoekschrift: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Capella EOOD (Sofia, Bulgarije) (vertegenwoordiger: M. Holtorf, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Oribay Mirror Buttons, SL (San Sebastián, Spanje)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

— de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 22 maart 2013 in zaak R 164/2012-4 te vernietigen;

— het onder nr. 003611282 ingeschreven gemeenschapsmerk „ORIBAY ORIGINAL Buttons for Automotive Yndustry” voor waren en diensten van

vervallen te verklaren;

— klasse 12: vervoermiddelen en accessoires voor vervoermiddelen, voor zover niet begrepen in andere klassen, met uitzondering van onderdelen voor ruiten en voorruit van voertuigen, en

— klasse 37: reparaties; reparatie en onderhoud;

— verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure, de kosten van de procedure voor de kamer van beroep daaronder begrepen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan vervallenverklaring is gevorderd: het beeldmerk met de woorelementen „ORIBAY ORIGINAL Buttons for Automotive Yndustry” voor waren en diensten van de klassen 12, 37 en 40 — gemeenschapsmerk nr. 3 611 282

Houder van het gemeenschapsmerk: Oribay Mirror Buttons, SL

Beslissing van de kamer van beroep: toewijzing van het beroep en volledige afwijzing van de vordering tot vervallenverklaring

Partij die vervallenverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: verzoekster

Aangevoerde middelen: schending van artikel 51, lid 1, sub a, van verordening nr. 207/2009, van artikel 56 van verordening nr. 207/2009 juncto regel 37, sub a-iii, van verordening nr. 2868/95, alsook van artikel 57, lid 2, van verordening nr. 207/2009

Beslissing van de nietigheidsafdeling: gedeeltelijke toewijzing van de vordering tot vervallenverklaring

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Beroep ingesteld op 21 maart 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-24/13)

(2013/C 207/91)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal en D. Abreu Caldas, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van het verzoek van de verzoekende partij om schadeloos te worden gesteld voor de fouten die de Commissie heeft gemaakt bij een aanwervingsprocedure die niet is afgerond

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van de besluiten van het TABG van 5 juni 2012 en van 7 december 2012 tot afwijzing van verzoekers verzoek om schadevergoeding;

— veroordeling van de Commissie om verzoeksters loopbaan te herstellen;

— veroordeling van de Commissie tot betaling van 14 911,07 EUR, naast de betaling van de bijdragen aan de pensioenregeling vanaf oktober 2011, en tot betaling van 2 500 EUR voor de materiële en immateriële schade, onder voorbehoud van een verhoging of verlaging in de loop van het geding, welke bedragen moeten worden vermeerderd met vertragingsrente berekend vanaf de vervaldatum van de verschuldigde bedragen, tegen de rentevoet die de ECB voor de basisherfinancieringstransacties heeft vastgesteld, vermeerderd met twee punten;

— verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 27 maart 2013 — ZZ/BHIM

(Zaak F-26/13)

(2013/C 207/92)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: H. Tettenborn, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van verzoekers beoordelingsrapport over de periode van 1 oktober 2010 tot en met 30 september 2011 en verzoek om schadevergoeding

Conclusies van de verzoekende partij

— verzoekers beoordelingsrapport over de periode van 1 oktober 2010 tot en met 30 september 2011 nietig verklaren;

— het BHIM veroordelen tot betaling aan verzoeker van een door het Gerecht vast te stellen bedrag — dat echter niet lager mag zijn dan het bedrag van 500 EUR — ter vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij als gevolg van dat beoordelingsrapport heeft geleden;

— het BHIM verwijzen in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 27 maart 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-27/13)

(2013/C 207/93)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: É. Boigelot, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de besluiten om verzoeker krachtens artikel 9, lid 1, sub f, van bijlage IX bij het Statuut terug te zetten naar de rang AD8 en verzoek om vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij zou hebben geleden

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van het besluit van het drieledig TABG van 5 juni 2012 in dossier MS 08/58, volgens hetwelk „(aan verzoeker) met ingang van de maand volgende op de datum van ondertekening ervan de sanctie van terugzetting naar de rang AD 8 zoals voorzien in artikel 9, lid 1, sub f, van bijlage IX bij het Statuut wordt opgelegd”;

- nietigverklaring van het besluit van het TABG van 17 december 2012, waarvan kennis is gegeven op 18 december 2012, tot afwijzing van de klacht die verzoeker op 10 oktober 2012 met referentie R/566/12 had ingediend;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een vergoeding voor verzoekers materiële, immateriële en loopbaanschade, welke voorlopig, onder voorbehoud van een verlaging of verhoging in de loop van het geding, op een bedrag van 1 EUR wordt begroot op een bedrag dat, onder voorbehoud van een verlaging of verhoging in de loop van het geding, op een bedrag van 20 000 EUR wordt begroot;
- in elk geval, verwijzing van de verwerende partij in alle kosten overeenkomstig artikel 87, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht voor ambtenarenzaken.

Beroep ingesteld op 27 maart 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-28/13)

(2013/C 207/94)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: E. Boigelot, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de besluiten om verschillende inhoudingen te verrichten op verzoekers salaris over de maanden juni, juli, augustus, september en oktober 2012

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van de nota van 6 juli 2012, waarbij het PMO verzoeker op de hoogte heeft gesteld van zijn besluit om de aanbeveling van OLAF van 30 maart 2012 te volgen en heeft gepreciseerd dat (i) het bedrag van 5 530 EUR had ingehouden op zijn salaris over juni 2012 (niet-verschuldigde bedragen aan toelagen), (ii) het bedrag van 3 822,80 EUR in mindering zou worden gebracht op zijn salaris over juli 2012 (vertragsrente over de verschuldigde bedragen), en (iii) het bedrag van 2 372 EUR (terugbetaling van ziektekosten) en 699,20 EUR (vertragsrente) in mindering zou worden gebracht op zijn salaris over augustus 2012;
- nietigverklaring van de inhoudingen op verzoekers salaris over de maanden juni, augustus, september en oktober 2012 en, in voorkomend geval, van elke andere inhouding die krachtens het bestreden besluit zal worden verricht;
- nietigverklaring van de nota van 10 juli 2012 waarin wordt verzocht om een totaalbedrag van 3 071,20 EUR door middel van één heffing in te houden op zijn salaris over augustus 2012 of, indien het schuldbedrag te hoog mocht blijken te zijn om in één keer te worden ingehouden, om de terugbetaling over meerdere maanden te spreiden;

- nietigverklaring van de nota van 20 juli 2012 waarbij verzoeker wordt meegedeeld dat zijn eenheid niet in staat was om de terugvordering van het bedrag van 3 822,80 EUR aan vertragsrente te verwerken voor de salarisbetaling van juli, en dat dit bedrag volledig zal worden ingehouden op het salaris van oktober 2012, na de inhoudingen die in augustus en september 2012 zullen worden verricht;
- gedeeltelijke nietigverklaring van het op 17 december 2012 genomen en op diezelfde dag betekende besluit, voor zover daarbij verzoekers klacht over de bestreden dagvergoedingen en vertragsvergoedingen wordt afgewezen;
- veroordeling van de Commissie tot betaling van vertragsrente vanaf de maanden juni 2012 over het bedrag van 5 530 EUR, augustus 2012 over een eerste bedrag van 1 535,60 EUR, september 2012 over nog eens 1 535,60 EUR en oktober 2012 over 3 822,80 EUR, tot het moment waarop die bedragen hem zijn terugbetaald, met dien verstande dat vanaf de terugbetaling van het bedrag van 3 071,20 EUR dat met het salaris van januari 2013 is geschied, geen vertragsrente over dat bedrag verschuldigd zal zijn;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 28 maart 2013 — ZZ/EMA

(Zaak F-29/13)

(2013/C 207/95)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, advocaten)

Verwerende partij: Europees Geneesmiddelenbureau

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om verzoekers overeenkomst van tijdelijk functionaris niet te verlengen en verzoek om schadevergoeding

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van 30 augustus 2012 om verzoekers overeenkomst niet te verlengen, de arbeidsverhouding op 30 april 2013 te beëindigen en hem ambtshalve verlof te geven;
- nietigverklaring van het besluit van 26 februari 2013 houdende afwijzing van het verzoek om verlenging van de overeenkomst;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure alsmede betaling aan verzoeker van een bedrag van 25 000 EUR voor zijn immateriële schade.

Beroep ingesteld op 8 april 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-32/13)

(2013/C 207/96)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* ZZ (vertegenwoordiger: F. Moysse, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Voorwerp en beschrijving van het geding**

Nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van het verzoek om betaling van het niet-betaalde restant dat de Commissie verzoeker als vergoeding bij beëindiging van de dienst had moeten betalen

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 9 januari 2013 waarbij zij verzoekers verzoek en zijn klacht heeft afgewezen strekkende tot betaling van het niet-betaalde restant dat de Commissie hem wegens zijn ontslag had moeten betalen. Voor zover nodig, nietigverklaring van de brief van de Commissie van 13 april 2012 waarbij zij voor het eerst een standpunt inneemt over verzoekers verzoek om herberekening van het bedrag dat de Commissie hem moet betalen;

— verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 16 april 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-34/13)

(2013/C 207/97)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* ZZ (vertegenwoordiger: R. Duta, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Voorwerp en beschrijving van het geding**

Nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek EPSO/AD/231/12 om verzoeker niet toe te laten tot de beoordelingstoetsen van dat vergelijkend onderzoek

Conclusies van de verzoekende partij

— nietigverklaring van het besluit van 31 januari 2013, vastgesteld in antwoord op verzoekers klacht van 25 september 2012;

— nietigverklaring van de besluiten van 28 juni 2012 en 16 juli 2012 waarbij verzoeker is meegedeeld dat hij in het kader van vergelijkend onderzoek EPSO/AD/230-231/12 waaraan hij heeft deelgenomen, niet wordt toegelaten tot de zogenoemde voorselectiefase van het „Assessment”;

— verwijzing van de Commissie in de kosten.

Beroep ingesteld op 16 april 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-35/13)

(2013/C 207/98)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* ZZ (vertegenwoordigers: S. Orlandi, J.-N. Louis en D. Abreu Caldas, advocaten)*Verwerende partij:* Commissie**Voorwerp en beschrijving van het geding**

Nietigverklaring van het besluit om de vóór de indiensttreding bij de Commissie verworven pensioenrechten te berekenen krachtens de nieuwe algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut van 3 maart 2011

Conclusies van de verzoekende partij

— artikel 9 van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut onwettig verklaren;

— nietig verklaren de besluiten van 28 september en 4 oktober 2012 om de pensioenrechten die verzoeker vóór zijn indiensttreding heeft verworven in het kader van de overdracht daarvan aan de pensioenregeling van de instellingen van de Europese Unie te berekenen krachtens de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut van 3 maart 2011;

— de Commissie verwijzen in de kosten.

Beroep ingesteld op 18 april 2013 — ZZ/EACEA

(Zaak F-36/13)

(2013/C 207/99)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* ZZ (vertegenwoordiger: S. Pappas, advocaat)*Verwerende partij:* Uitvoerend Agentschap onderwijs, audiovisuele media en cultuur

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om verzoekers aanstellingsovereenkomst te beëindigen op basis van artikel 47, sub c-i, van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden (RAP)

Conclusies van de verzoekende partij

- het besluit van het Agentschap van 24 juli 2012 nietig verklaren;
- dientengevolge:
 - verzoeker met ingang van 25 oktober 2012 opnieuw in dienst nemen en het Agentschap veroordelen tot betaling van zijn bezoldiging met terugwerkende kracht;
 - het bestreden besluit alsmede alle met de onderhavige procedure verband houdende stukken verwijderen uit verzoekers persoonsdossier;
- het Agentschap veroordelen tot betaling van het bedrag van 10 000 EUR aan verzoeker ter vergoeding van zijn immateriële schade;
- het Agentschap verwijzen in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 26 april 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-37/13)

(2013/C 207/100)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van OLAF houdende afwijzing van het verzoek om verlenging van verzoekers overeenkomst, na de nietigverklaring van dat besluit bij een arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken, en verzoek om vergoeding van de materiële en immateriële schade

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van het TAOBG van 8 augustus 2012 tot afwijzing van het verzoek om verlenging van verzoekers overeenkomst;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het stilzwijgend besluit van 12 augustus 2010 tot afwijzing van het verzoek om verlenging van verzoekers overeenkomst, voor het geval de nietigverklaring ervan opnieuw ter discussie werd gesteld in het kader van een hogere voorziening voor het Gerecht van de Unie;

— voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit van het TAOBG van 17 januari 2013 tot afwijzing van verzoekers klacht van 21 september 2012;

— toekenning aan verzoeker van een vergoeding voor de materiële schade ter hoogte van een bedrag bestaande in het verschil tussen de bezoldiging die hij zou hebben ontvangen indien zijn overeenkomst van tijdelijk functionaris bij OLAF nog eens voor 4 jaar zou zijn verlengd en de bezoldiging die hij sinds mei 2011 ontvangt (rekening houdend met zijn pensioenrechten en de normale loopbaanontwikkeling);

— vergoeding van de materiële schade die verzoeker heeft geleden als gevolg van het verlies van de kans om een overeenkomst voor onbepaalde tijd te krijgen, welke ex aequo et bono en voorlopig op 250 000 EUR wordt vastgesteld;

— toekenning van een vergoeding voor de immateriële schade, welke ex aequo et bono en voorlopig op 10 000 EUR wordt vastgesteld;

— verwijzing van de Commissie in alle kosten.

Beroep ingesteld op 26 april 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-38/13)

(2013/C 207/101)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Orlandi, J.-N. Louis en D. Abreu Caldas, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om de extra vóór indiensttreding verworven pensioenrechten te berekenen op basis van de nieuwe AUB

Conclusies van de verzoekende partij

— verklaren dat artikel 9 van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut onwettig is;

— nietig verklaren het besluit van 18 juni 2012 om de pensioenrechten die verzoekster vóór haar indiensttreding heeft verworven, in het kader van de overdracht daarvan aan de pensioenregeling van de instellingen van de Europese Unie te berekenen krachtens de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut van 3 maart 2011;

— de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 29 april 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-39/13)

(2013/C 207/102)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* ZZ (vertegenwoordigers: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal en S. Orlandi, advocaten)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Voorwerp en beschrijving van het geding**

Nietigverklaring van het besluit waarbij de extra, vóór de indiensttreding bij de Commissie verworven pensioenrechten zijn vastgesteld krachtens de nieuwe algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut van 3 maart 2011 (hierna: „AUB”) en van het besluit tot afwijzing van de klacht

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van haar klacht van 24 januari 2013 strekkende tot toepassing van de AUB en de actuariële waarden die van toepassing waren op het moment van haar verzoek om overdracht van pensioenrechten;
- nietigverklaring van het besluit van het PMO van 4 juli 2011 waarbij de uit de nieuwe AUB volgende actuariële waarden zijn toegepast;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 7 mei 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-40/13)

(2013/C 207/103)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partij:* ZZ (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal en D. Abreu Caldas, advocaten)*Verwerende partij:* Europese Commissie**Voorwerp en beschrijving van het geding**

Nietigverklaring van het besluit betreffende de overdracht van verzoeksters pensioenrechten aan de pensioenregeling van de Unie waarbij toepassing wordt gegeven aan de nieuwe AUB van de artikelen 11 en 12 van bijlage VIII bij het Ambtenarenstatuut

Conclusies van de verzoekende partij

- verklaren dat artikel 9 van de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut onwettig is;

- nietig verklaren het besluit van 11 oktober 2012 waarbij voor de overdracht van verzoeksters pensioenrechten de toepassing wordt bevestigd van de parameters bedoeld in de algemene uitvoeringsbepalingen van artikel 11, lid 2, van bijlage VIII bij het Statuut van 3 maart 2011;

- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — ZZ e.a./EIB

(Zaak F-41/13)

(2013/C 207/104)

*Procestaal: Frans***Partijen***Verzoekende partijen:* ZZ e.a.(vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)*Verwerende partij:* Europese Investeringsbank**Voorwerp en beschrijving van het geding**

Eenzijds, nietigverklaring van de in de salarisafrekening van februari 2013 vervatte besluiten waarbij de jaarlijkse salarisaanpassing voor 2013 is beperkt tot 1,8 %, van de informatieve nota's die de verwerende partij verzoekers op 5 en 15 februari 2013 heeft toegezonden en van de latere salarisafrekeningen. Anderzijds, veroordeling van de instelling tot betaling van een vergoeding voor de materiële en immateriële schade die zou zijn geleden.

Conclusies van de verzoekende partijen

- nietigverklaring van het in verzoekers' salarisafrekening van februari 2013 vervatte besluit om de jaarlijkse salarisaanpassing voor 2013 te beperken tot 1,8 % en, dientengevolge, nietigverklaring van soortgelijke besluiten die in de latere salarisafrekeningen zijn opgenomen en, voor zover nodig, nietigverklaring van twee informatieve nota's die de verwerende partij verzoekers op 5 en 15 februari 2013 heeft toegezonden;

- veroordeling van de verwerende partij tot betaling aan elke verzoeker en ter vergoeding van de materiële schade (i) van het salarissaldo overeenkomende met de toepassing van de jaarlijkse aanpassing voor 2013, dat wil zeggen een verhoging van 1,8 % voor de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013; (ii) van het salarissaldo overeenkomende met de gevolgen van de toepassing van de jaarlijkse aanpassing van 1,8 % voor 2013 op het bedrag van de salarissen die vanaf januari 2014 zullen worden betaald; (iii) van vertragingsrente over de verschuldigde salarissaldo's tot aan de volledige betaling van de verschuldigde bedragen, waarbij het tarief van de toe te passen

vertragsrente moet worden berekend op basis van de rentevoet die de Europese Centrale Bank voor de betrokken periode voor de basisherfinancieringstransacties heeft vastgesteld, vermeerderd met drie punten en (iv) van een vergoeding voor het verlies aan koopkracht, zodat de volledige materiële schade voor elke verzoeker voorlopig op 30 000 EUR wordt begroot;

- veroordeling van de verwerende partij tot betaling aan elke verzoeker van een bedrag van 1 000 EUR ter vergoeding van de immateriële schade;
- verwijzing van de EIB in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — ZZ/EESC

(Zaak F-42/13)

(2013/C 207/105)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: L. Levi en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europees Economisch en Sociaal Comité

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit tot beëindiging van verzoeksters arbeidsovereenkomst en verzoek om haar een vergoeding toe te kennen voor de materiële en immateriële schade die zij zou hebben geleden

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het op 16 oktober 2012 vastgestelde besluit van de secretaris-generaal van het EESC, in zijn hoedanigheid van tot het aangaan van overeenkomsten bevoegd gezag, tot beëindiging van verzoeksters overeenkomst;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit van het TAOBG van 31 januari 2013 houdende bevestiging van de beëindiging van verzoeksters overeenkomst en nietigverklaring van het besluit van het TAOBG van 24 april 2013 houdende uitdrukkelijke afwijzing van verzoeksters klacht;
- vergoeding van de door verzoekster geleden materiële schade;
- toekenning aan verzoekster van het ex aequo et bono en voorlopig op 15 000 EUR vastgesteld bedrag ter vergoeding van de geleden immateriële schade;
- verwijzing van het EESC in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — ZZ e.a./EIB

(Zaak F-43/13)

(2013/C 207/106)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: ZZ e.a. (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank

Voorwerp en beschrijving van het geding

Enerzijds, nietigverklaring van de in de salarisafrekening van februari 2013 vervatte besluiten waarbij de jaarlijkse salarisafrekening voor 2013 is beperkt tot 1,8 % en van de latere salarisafrekeningen. Anderzijds, daaruit volgend verzoek om de instelling te veroordelen tot betaling van een vergoeding voor de materiële en immateriële schade die zou zijn geleden.

Conclusies van de verzoekende partijen

- nietigverklaring van het in verzoekers' salarisafrekening van februari 2013 vervatte besluit om de jaarlijkse salarisafrekening voor 2013 te beperken tot 1,8 % en, diensgevolge, nietigverklaring van soortgelijke besluiten die in de latere salarisafrekeningen zijn opgenomen en, voor zover nodig, nietigverklaring van twee informatieve nota's die de verwerende partij verzoekers op 5 en 15 februari 2013 heeft toegezonden;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling aan elke verzoeker en ter vergoeding van de materiële schade (i) van het salarissaldo overeenkomende met de toepassing van de jaarlijkse aanpassing voor 2013, dat wil zeggen een verhoging van 1,8 % voor de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013; (ii) van het salarissaldo overeenkomende met de gevolgen van de toepassing van de jaarlijkse aanpassing van 1,8 % voor 2013 op het bedrag van de salarissen die vanaf januari 2014 zullen worden betaald; (iii) van vertragsrente over de verschuldigde salarissaldo's tot aan de volledige betaling van de verschuldigde bedragen, waarbij het tarief van de toe te passen vertragsrente moet worden berekend op basis van de rentevoet die de Europese Centrale Bank voor de betrokken periode voor de basisherfinancieringstransacties heeft vastgesteld, vermeerderd met drie punten en (iv) van een vergoeding voor het verlies aan koopkracht, zodat de volledige materiële schade voor elke verzoeker voorlopig op 30 000 EUR wordt begroot;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling aan elke verzoeker van een bedrag van 1 000 EUR ter vergoeding van de immateriële schade;
- verwijzing van de EIB in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 8 mei 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-44/13)

(2013/C 207/107)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: C. Mourato, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de besluiten van de Commissie betreffende de verkrijging van een vergoeding voor de materiële schade die verzoekster zou hebben geleden als gevolg van de onregelmatige berekening van de toelage wegens bijzondere levensomstandigheden

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 25 januari 2013, dat door verzoekster is ontvangen op 28 januari 2013, houdende gedeeltelijke nietigverklaring van het besluit van het PMO.1 van 30 maart 2012, voor zover daarbij haar verzoek om verkrijging van een vergoeding voor de materiële schade die zij heeft geleden als gevolg van de onregelmatige berekening van de toelage wegens bijzondere levensomstandigheden waarop zij sinds 22 september 2002 recht heeft, wordt beperkt tot 1 maart 2007, en voor de berekening van die toelage rekening wordt gehouden met het wezenpensioen van verzoeksters dochter tussen 1 maart 2007 en 31 augustus 2008;
- nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 4 februari 2013, dat door verzoekster is ontvangen op 5 februari 2013, en van verzoeksters salarisafrekening over februari 2013, voor zover deze betrekking heeft op de regularisatiecode RRV betreffende een vergoeding voor de voormelde op 1 maart 2007 vastgestelde schade, met behoud van alle gevolgen van die salarisafrekening en tot de vaststelling van een nieuwe salarisafrekening waarbij een juiste toepassing zal worden gegeven aan artikel 10 van bijlage 10 bij het Statuut, en wel van 22 september 2002 tot en met 31 december 2011;
- veroordeling van de Commissie tot betaling van een voorlopig aanvullend bedrag van 11 000 EUR voor de schade op het gebied van de toelage wegens bijzondere levensomstandigheden die verzoekster tussen 22 september 2002 en 31 augustus 2008 heeft geleden alsmede tot betaling van rente berekend over de volledige schade die in dit kader tussen 22 september 2002 en 31 december 2011 is geleden, met ingang van de respectieve vervaldatum van die vergoedingen en tot de dag van daadwerkelijke betaling ervan en berekend op basis van de rentevoet die de ECB gedurende de betrokken periode voor de basisherfinancieringstransacties heeft vastgesteld, vermeerderd met twee punten;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 15 mei 2013 — ZZ e.a./EIB

(Zaak F-45/13)

(2013/C 207/108)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: ZZ e.a. (vertegenwoordiger: L. Levi, advocaat)

Verwerende partij: Europese Investeringsbank

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de in de salarisafrekeningen vervatte besluiten om toepassing te geven aan het algemene besluit van de Europese Investeringsbank waarbij voor het gehele personeel een salarisverhoging wordt vastgesteld die beperkt is tot 2,3 % en aan het besluit waarbij een schema van verdienste wordt gedefinieerd dat tot een salarisverlies van 1 tot 3 % leidt, en daartuit volgend verzoek om de instelling te veroordelen tot betaling van het salarisverschil en van een schadevergoeding

Conclusies van de verzoekende partijen

- nietigverklaring van de besluiten om met betrekking tot verzoekers toepassing te geven aan het besluit van de raad van bestuur van de EIB van 18 december 2012 om een salarisverhoging vast te stellen die beperkt is tot 2,3 % en aan het besluit van het directiecomité van de EIB van 29 januari 2013 om een schema van verdienste te definiëren dat leidt tot een salarisverlies van 1 tot 3 %, welke besluiten zouden zijn vervat in de salarisafrekeningen van april 2013, alsmede nietigverklaring, in dezelfde mate, van alle in de latere salarisafrekeningen vervatte besluiten en, voor zover nodig, nietigverklaring van de informatieve nota die de verwerende partij verzoekers op 5 februari 2013 heeft gezonden;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling van het verschil in bezoldiging volgende uit voormelde besluiten van de raad van bestuur van de EIB van 18 december 2012 en van het directiecomité van de EIB van 29 januari 2013 ten opzichte van de toepassing van het schema van verdienste „4-3-2-1-0” en van het schema „jeune” „5-4-3-1-0”, of, subsidiair, voor verzoekers die een A hebben gekregen, ten opzichte van de toepassing van het schema van verdienste 3-2-1-0-0 en, voor verzoekers die onder het schema „jeune” vallen, ten opzichte van een schema „jeune” „4-3-2-0-0”; dit verschil in bezoldiging moet worden vermeerderd met vertragingsrente vanaf 12 april 2013 en, vervolgens, vanaf de 12^e van elke maand, tot aan de volledige vereffening, waarbij de rente moet worden vastgesteld op het niveau van de rentevoet van de ECB, vermeerderd met 3 punten;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een vergoeding voor de schade als gevolg van het verlies aan koopkracht, welke schade voorlopig en ex aequo et bono moet worden begroot op 1,5 % van het maandsalaris van elke verzoeker;
- verwijzing van de EIB in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 16 mei 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-46/13)

(2013/C 207/109)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Blot, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit tot afwijzing van het verzoek van DG DEVCO om verzoeker aan te stellen als arbeidscontractant van de functiegroep II en verzoek om vergoeding van de geleden materiële schade

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie, in haar hoedanigheid van TAOBG, van 4 oktober 2012 om verzoeker niet aan te werven als arbeidscontractant voor hulp-taken van de functiegroep II;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit van het TAOBG van 7 februari 2013 tot afwijzing van verzoekers klacht van 19 oktober 2012;
- vergoeding van verzoekers materiële schade;
- toekenning van het ex aequo et bono en voorlopig op 50 000 EUR vastgesteld bedrag ter vergoeding van de geleden immateriële schade;
- verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 17 mei 2013 — ZZ/Raad

(Zaak F-47/13)

(2013/C 207/110)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: M. Velardo, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit om verzoeker niet op te nemen op de lijst van ambtenaren van de functiegroep AD die in 2012 zijn voorgedragen voor bevordering

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van besluit nr. 63/12 van het Secretariaat-generaal van de Raad van 20 juli 2012 betreffende de lijst van ambtenaren die gedurende het zittingsjaar 2012 zijn voorgedragen voor bevordering en waarop verzoekers naam niet voorkomt alsmede nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 11 februari 2011;
- veroordeling van de verwerende partij tot betaling van een vergoeding en van een vertragingsrente van 6,75 % voor de materiële en immateriële schade;
- verwijzing van de Raad in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 21 mei 2013 — ZZ/Parlement

(Zaak F-48/13)

(2013/C 207/111)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordiger: C. Bernard-Glanz, advocaat)

Verwerende partij: Europees Parlement

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van verzoeksters beoordelingsrapport over 2011

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van verzoeksters beoordelingsrapport over 2011, zoals afgerond en gewijzigd bij de besluiten van het tot aanstelling bevoegd gezag van 18 juli 2012 en 29 januari 2013;
- nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 29 januari 2013 tot afwijzing van de op basis van artikel 90, lid 2, van het Statuut ingediende klacht;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 22 mei 2013 — ZZ/Commissie

(Zaak F-50/13)

(2013/C 207/112)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: B. Cambier en A. Paternostre, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van de Commissie waarbij zij zich heeft uitgesproken over het verzoek om een aanvullende vergoeding dat verzoeker heeft ingediend op basis van artikel 90, lid 1, van het Statuut, met het oog op de verkrijging van volledige vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij zou hebben geleden als gevolg van zijn beroepsziekte en de vele onregelmatigheden bij het onderzoek van zijn op artikel 73 van het Statuut gebaseerd verzoek

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 7 augustus 2012, waarbij zij zich uitspreekt over het verzoek om een aanvullende vergoeding krachtens gemeen recht en de relevante artikelen van het Statuut, dat verzoeker op 18 april 2012 heeft ingediend op basis van artikel 90, lid 1, van het Statuut;

- nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 14 februari 2013 tot afwijzing van de klacht die verzoeker op 25 oktober 2012 op basis van artikel 90, lid 2, van het Statuut heeft ingediend;
- toekenning aan verzoeker van een bedrag van 1 798 650 EUR ter vergoeding van de materiële en immateriële schade die hij heeft geleden als gevolg van zijn beroepsziekte en die krachtens het beginsel van volledige vergoeding van het gemene recht voor vergoeding in aanmerking komt, met aftrek van de krachtens artikel 73 van het Statuut verleende vergoeding, welke door het Gerecht in het kader van de thans aanhangige zaak F-142/12 eventueel zal worden herzien;
- toekenning aan verzoeker van een bedrag van 145 850 EUR voor de immateriële schade volgende uit de fouten die de Commissie jegens verzoeker heeft gemaakt;
- toekenning aan verzoeker van een vergoeding voor de rechtskosten en andere gemaakte kosten, met betaling van vertragingsrente en andere rente die het Gerecht redelijk en billijk acht, vanaf de maand december 2004, de datum waarop de door verzoeker geleden schade had kunnen worden berekend en vergoed;
- verwijzing van de verwerende partij in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 31 mei 2013 — ZZ/EESC

(Zaak F-54/13)

(2013/C 207/113)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: ZZ (vertegenwoordigers: T. Bontinck en A. Guillerme, advocaten)

Verwerende partij: Europees Economisch en Sociaal Comité

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van het EESC houdende afwijzing van een door verzoeker op basis van artikel 90, lid 1, van het Statuut ingediend verzoek om verkrijging van een vergoeding voor de schade die hij heeft geleden als gevolg van de vermeende verbetering of zelfs de intimidatie door de administratie

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van de secretaris-generaal van het EESC van 3 oktober 2012, voor zover daarbij wordt afgewezen verzoekers verzoek van 5 juni 2012 tot verkrijging van een passende en redelijke vergoeding voor de immateriële schade, de schade aan zijn reputatie en gezondheid en de loopbaanschade die hij heeft geleden, welk besluit na verzoekers klacht van 24 oktober 2012 is bevestigd bij het besluit van 22 februari 2013;
- toekenning aan verzoeker van een vergoeding voor zijn immateriële schade en de schade aan zijn reputatie en gezondheid, welke, onder voorbehoud van een verhoging of verlaging in de loop van het geding, op 12 000 EUR worden begroot;
- toekenning aan verzoeker van een vergoeding voor de loopbaanschade die hij heeft geleden als gevolg van het feit dat hij door de toen lopende onderzoeken en procedures later is bevorderd, en wel door een herstel van loopbaan in de rang AST 5, onder voorbehoud van wijziging in de loop van het geding en, subsidiair, door een passende vergoeding welke, onder voorbehoud van een verhoging in de loop van het geding, op 41 403,09 EUR wordt begroot;
- verwijzing van het EESC in de kosten van de procedure.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende handelingen.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL